

LUNDS
UNIVERSITET
Socialhögskolan

De finns överallt men är osynliga

En kvalitativ studie om gatubarns livssituation i huvudstaden

Tehran

Delaram Azad

Kandidatuppsats SOPA63

VT22

Handledare: Jan Magnusson

Abstract

Author: Delaram Azad

Title: “They are everywhere but are invisible - A qualitative study about the life situation of Street Children in Tehran”

Supervisor: Jan Magnusson

Assessor: Lupita Svensson

The purpose of this study is to examine what the life situation of street children in Tehran might look like based on the perceptions of social workers at Noore Sepid Hedayat (NSH), an NGO based in Tehran. At the same time the aim is to study how street children may be treated by different members of the society as well as how they can get in contact with such NGO as NSH. The study was conducted with a qualitative approach through semi-structured interviews with four social workers at the NGO. The results show that children live in poverty and there are several factors on different levels that can affect their life situation. Furthermore the findings show that there are two main ways in which children can get in contact with NGO:s; through people that they already trust and through social workers’ tours in the city. According to the social workers these children are ignored and mistreated by other members in the society. Streetchildren may express low self esteem, aggressivity and suffer from trust issues.

Key Words: *street children, working children, Iran, Tehran.*

Förord

Denna studie har varit värdefullt för mig och jag vill tacka socialarbetare på NSH som möjliggjorde denna studie. Jag vill rikta ett stort tack till min familj och släktingar i Iran som stöttade mig och hade tålamod för mig under denna studie. Även ett stort tack till min handledare Jan Magnusson som vägledde mig på ett bra sätt under denna process.

Juni 2022, Delaram Azad

Innehållsförteckning

1. Inledning och problemformulering	6
1.1 Syfte och frågeställningar	8
1.2 Definition och granskning av begrepp	8
1.2.1 Gatubarn	8
1.2.2 Iran och Tehran som kontext	9
2. Kunskapsläge	9
2.1 Gatubarns livssituation globalt	10
2.2 Gatubarns livssituation i Iran och Tehran	12
2.3 Tillit för NGO	13
3. Teoretisk utgångspunkt	15
3.1 Utvecklingsekologi	15
3.1.1 Mikronivå	17
3.1.2 Mesonivå	18
3.1.3 Exonivå	18
3.1.4 Makronivå	19
4. Metod	19
4.1 Metodval:	19
4.1.1 Kvalitativ ansats	19
4.1.2 Semistrukturerade intervjuer	19
4.2 Urval av respondenter	21
4.3 Metodens tillförlitlighet:	22
4.3.1 Trovärdighet	22
4.3.2 Överförbarhet	23
4.3.3 Pålitlighet	23
4.3.4 Möjlighet att styrka och konfirmera	24
4.4 Bearbetning och analys:	24
4.5 Etiska överväganden:	25
4.5.1 Informationskrav	25
4.5.2 Samtyckeskrav	25
4.5.3 Konfidentialitetskrav	26
4.5.4 Nyttjandekrav	26
5. Resultat och analys	26
5.1 Barnens livssituation	27

5.1.1 Familj och fattigdom	27
5.1.2 60% migranter	32
5.1.3 De smugglade barnen	33
5.1.4 Skolan	36
5.2 Barnen finns överallt men är osynliga	39
5.3 Barnens kontakt med organisationen	42
5.4 Potentiell positiv och negativ utveckling	44
6. Avslutande diskussion	45
6.1 Sammanfattning	45
6.2 Slutdiskussion	48
7. Referenslista	49
7.1 Litteratur	49
7.2 Online källor	50
8. Bilagor	51
8.1 Bilaga 1	51
8.2 Bilaga 2	52

1. Inledning och problemformulering

Iran är ett land i Mellanöstern med över 80 miljoner invånare (BBC, 2021). Tehran är huvudstaden i Iran med ungefär 14 miljoner invånare (Tehran.Embassy, u.å.). Enligt iranska medier (IR.Voa, 2021) har antalet gatubarn ökat under pandemin och beräknas vara uppe till 500 000 i landet. Det finns ingen exakt statistik på gatubarn och/eller barn som är engagerade i barnarbete i Iran. I Tehran beräknas att över 2 000 barn befinner sig på enbart tunnelbanan och säljer olika produkter såsom tuggummi, strumpor m.m. (MadedorMinds, 2021). Gatubarn är frånvarande från officiella statistik vilket leder till att de är osynliga i det politiska och sociala sfären som i sin tur leder till en förstärkning av deras marginalisering samt risk för kränkning av deras rättigheter (Cappa, Hereward 2019).

Följande är det jag har skådat i Tehran gällande gatubarn. Vid stora korsningar i Tehran säljer barn allt från blommor, tuggummi, CD-skivor till att erbjuda olika tjänster såsom putsa bilrutor eller skor. Vid de mest centrala delarna av staden sitter barnen på trottoarkanter ensamma, med andra barn eller tillsammans med en vuxen som går att anta är barnets förälder. Vissa barn sitter med skoluniform och gör läxor bredvid sina föräldrar som säljer olika produkter medan vissa barn sover. Ofta är den möjliga föräldern mamman. Barnen med den vuxne kan vara så små som spädbarn. Barn som sitter ensamma vid trottoarkanter säljer ofta dikter på små papper eller putsar skor. Jag stötte på barn som såg ut att vara 6 år som ensam eller i sällskap med andra barn kom fram till mig och försökte sälja deras produkter eller tjänster. Språket som många av barnen använder upplever jag vara av tuffare slag än andra barn i den åldern. Vid ett tillfälle kom en kille fram till mig och mitt sällskap. Han såg ut att vara i 10 årsåldern. Han hade mörk röst och sa till mig "moster, kan du köpa dikt av mig?". Något som är normaliserat i Iran är att ignorera dessa barn i hopp om att de inte ska fortsätta fråga om att man ska köpa något från dem. Detta var något mitt sällskap gjorde. Då sa killen med en allvarlig ton "moster är du döv eller?" och gick iväg.

Det är både tjejer och killar som säljer produkter och erbjuder tjänster på korsningar i rikare områden i Tehran, vid trottoarkanter och på kollektivtrafiken. Det är enbart killar som går runt

med stora vagnar i staden för att samla skräp. I stadens stora marknad finns det många pojkar som drar en stor vagn efter sig. Barnet följer personer runt i marknaden. På kollektivtrafiken går barn på och av medan de bär på kartonger eller väskor av det de säljer; tuggummi, kex, håraccessoar, dikter, olika delikatesser. Barnen hoppar på bussar och tunnelbanan utan att betala. Vid ett tillfälle sa busschauffören till barnen att de inte får åka gratis och barnen gick av direkt vid nästa hållplats. Dock går de ofta av direkt efter en busshållplats och tar nästa buss/tåg. Även på kollektivtrafik är det få som uppmärksammar barnen.

På Tehrans centrala tågstation kom det in tre yngre barn som sålde dikter, den yngsta var en flicka på ungefär sex år och två pojkar som såg ut att vara två år äldre än henne. Flickan frågade en man om han ville köpa dikt av henne. Mannen tog henne på kinden. Flickan upplevdes inte tycka om det och snabbt gick från ett glatt ansikte till att visa obehag. Flickan började gå därifrån men mannen gick upp och följde efter henne. Det var flera som vittnade detta men ingen ingrep mot mannen. Jag ville ingripa men jag blev stoppad av mitt sällskap. Flickan började springa ut från centralstationen och pojkarna som kom in med henne sprang ut med henne. Mannen gick tillbaka till sin plats.

Något som är återkommande är att barnen blir ignorerade eller utskällda när de börjar putsa fönsterrutor utan att få tillåtelse. Samtidigt finns det människor som ger de pengar. Det förekommer människor som köper saker av barnen bakom rött ljus. Det fanns personer som gav barnen mat eller snacks. Det förekommer även att människor köper produkter på kollektivtrafiken. Trots detta kan man få intrycket av att det är få som ser barnen. Det går inte att missa gatubarn eller barn som går runt och samlar skräp när man går ut i centrala delar av Tehran.

Det förekommer att barnen bråkar med varandra. Vid ett tillfälle befann sig tre killar och två tjejer i tidig tonårsålder vid en stor korsning. Istället för att sälja sina produkter eller tjänster diskuterade killarna med tjejerna. Till en början såg det ut som att de skrattade tillsammans men snabbt omvandlades det till en diskussion. Killarnas röster höjdes och sedan började tjejerna springa iväg från korsningen.

Det finns många Non Governmental Organisations (NGO) i Tehran som jobbar med målgruppen för att kunna skydda dessa barn och deras rättigheter. En NGO är en icke-statlig organisation

som jobbar utan statens tillsyn (NGOs, 2011). En sådan organisation är Noore Sepid Hedayat (NSH) som är verksam i Tehrans mest utsatta områden (Noorespedi, u.å.). Med tanke på det som jag uppmärksammat om gatubarn i Tehran vill jag med hjälp av socialarbetare på NSH få en djupare förståelse för gatubarns livssituation kring bland annat familj, skola, orsaker till att de har omvandlats till ett gatubarn samt även hur det påverkar de idag. Fenomenet gatubarn är ett globalt socialt problem. Som socialarbetare i Sverige finns det chans att möta på ett barn eller vuxen person som har varit gatubarn. Därför är denna förståelse för gatubarns livssituation betydelsefull.

1.1 Syfte och frågeställningar

Syftet med denna uppsats är att genom socialarbetares utsagor på NSH få en djupare förståelse för hur gatubarns livssituation kan se ut i Tehran och vilka anledningar som kan ligga bakom att barn blir till gatubarn, och samtidigt få en överblick i hur barn kan komma i kontakt med NGO:s. Dessa frågeställningar kommer att besvaras:

- Hur kan gatubarns livssituation se ut i Tehran enligt socialarbetares föreställningar?
- Hur beskriver socialarbetare att gatubarn bemöts av övriga medlemmar i samhället, såsom myndigheter och civila människor och vilka påverkan har det på barnet?
- På vilka möjliga sätt kan barn komma i kontakt med NGO:s som har till syfte att förbättra barnens livssituation enligt socialarbetare?

1.2 Definition och granskning av begrepp

1.2.1 Gatubarn

Grundling och Grundling (2005, s. 175) definierar begreppet gatubarn och skiljer på två olika grupper av gatubarn; “children **on** the street” och “children **of** the street”. Den första gruppen som kan översättas till barn på gatan är vanligaste gruppen i utvecklingsländer på 75%. Dessa barn befinner sig på gatan för att kunna försörja sina familjer och har som regel ett hem att återvända till. Medan “children of the street” som består av ungefär 25% i utvecklingsländer har

ofta ingen eller liten kontakt med sin familj och befinner sig på gatan för att överleva (ibid). Det går inte att ange antalet gatubarn i världen med säkerhet, dock uppskattar Unicef (2020) att det finns ca. 100 miljoner gatubarn runt om i världen.

I denna uppsats används gatubarn i syfte av att främst hänvisa till “children **on** the street” och används för att även hänvisa till arbetande barn. På persiska används begreppet “koodakane kar”, som översätts direkt till “arbetande barn”. I begreppet på persiska finns förståelsen av att dessa barn ofta befinner sig ute på gatorna för att tjäna pengar.

1.2.2 Iran och Tehran som kontext

Iran har under en lång tid haft många politiska problem och under de senaste åren haft många ekonomiska sanktioner på sig främst från USA vilket har bland annat lett till inflation (Worldbank, 2021). I sin tur har levnadskostnader ökat i landet medan inkomster inte har ökat i samma takt (ibid). Den ekonomiska situationen har påverkat redan utsatta familjer och dessutom lett till en ökning i fattigdom i landet. Iran var ett av länderna i Mellanöstern som blev hårt drabbat av Covid-19 som också har påverkat den ekonomiska situationen samt bidragit till ökning av fattigdom (ibid). Många barn har haft behov av att hoppa av skolan för att kunna försörja sig själva och sin familj genom att bland annat samla skräp, tvätta bilar, putsa skor, sälja olika saker och tigga på gator (Rasanah, 2021). Det är viktigt att uppmärksamma att denna uppsats inte har till syfte att se ner på Iran, utan syftet är att lyfta upp ett globalt socialt problem.

2. Kunskapsläge

I litteratursökningen har jag använt mig av databasen Lubsearch och Google Scholar och angett följande begrepp: gatubarn, street children, arbetande barn, working children, Iran, Tehran. Jag har även angett motsvarande begrepp på persiska för att hitta så relevanta studier som möjligt. Relevant forskning om gatubarn redovisas nedan. Jag har valt att använda några artiklar som är äldre, exempelvis från år 2000. I min mening har dessa artiklar inte tappat sin relevans eftersom fenomenet gatubarn har länge varit aktuellt och i jämförelse med nyare studier som jag har tagit del av anser jag att de är lika relevanta än idag.

2.1 Gatubarns livssituation globalt

Densley och Joss (2000) definierar gatubarn samt skriver om orsaker och konsekvenser till att barn blir till gatubarn, samt föreslår behandlingsmetoder. Författarna menar att fenomenet gatubarn är en växande "socio-pedagogisk" utmaning över hela världen. Majoriteten av gatubarn är pojkar och detta kan bero på två olika saker; dels att flickor anses behöva skyddas och dels för att flickor ofta behövs för arbete i hemmet. De flesta av gatubarn befinner sig i åldrarna 10-14 år, dock finns de i så låg ålder som 5 år upp till 18 år. Ofta finns dessa barn i situationer med komplex problematik som leder till att de hamnar på gatan för att kunna försörja sig själva och sin familj. Fattigdom beskrivs ofta som huvudfaktorn som i sin tur beror främst på ökning av klyftor i olika samhällen. Industrialisering samt urbanisering anses också vara bidragande till fattigdom. Förändrade familjestrukturer i följd av "död, övergivenhet, separation, eller skilsmässa" är också faktorer som kan leda till fattigdom. Dessa faktorer kan leda till att barn tvingas av sin familj eller av situationen att arbeta för att antingen öka familjens inkomster eller för att ersätta tidigare familjemedlem som försörjde familjen. Det förekommer även fall där barn tvingas att lämna sitt hem och familj för att försörja sig själva för att minska den ekonomiska pressen på sin familj (Densley, Joss 2000).

Att barn spenderar sin tid på gatan innebär en stor utsatthet för dem av olika slag från samhället i stort, eftersom de anses vara ett socialt hot (Densley, Joss 2000). Dessa barn blir bland annat utsatta för våld från polisen och det är även vanligt att de blir frihetsberövade. Olika gatubarn kan hamna i konflikter som ofta resulterar i fysiska skador med varandra och det förekommer att yngre gatubarn blir utnyttjade och utsatta av äldre gatubarn. Det är vanligt förekommande för flickor att utsättas för sexuella övergrepp. Olika fysiska och psykiska skador uppkommer hos dessa barn medan de har en bristande tillgänglighet till vård. Brist på sjukvård betyder att de även har enklare att drabbas av olika sjukdomar, bland annat HIV. Något som barnen som har studerats lyfter är deras oro för brist på skola och utbildning. Fysiska och psykiska skador och sjukdomar, undernäring, hinder för utveckling genom exempelvis skola, utsatthet för droger i tidig ålder är bland gatubarns utsatthet.

Grundling och Grundling (2005) har genomfört sin undersökning om gatubarn i Namibia och menar att resultatet kan appliceras på gatubarn i övriga delar av världen. Forskarna har listat upp

olika orsaker till varför barn hamnar på gatan (Grundling, Grundling 2005, s. 184). Bland dessa finns olika fysiska behov som inte blir tillgodosedda, vårdnadshavare som missbrukar, fysisk och sexuell utnyttjande, våld inom familjen samt avsaknad av vårdnadshavare. Att barn skickas till gatan för att hjälpa till att försörja familjen är också en av anledningarna till att barn blir till gatubarn. Förutom att många barn säljer olika produkter eller service, får de mat genom att exempelvis tigga om det eller tigga om pengar till mat. Författarna föreslår att ländernas regeringar bör införa nationella riktlinjer för att hantera det sociala problemet gatubarn. Vidare bör strategier finnas på fältet som har mål att förhindra barn från att omvandlas till gatubarn. Ett exempel på detta är NGO:s. Dessutom borde det finnas samarbete mellan NGO:s och regeringen för att kunna på ett bra sätt arbeta för att förbättra barnens situation samt förhindra att fler barn ska hamna i samma situation.

Grundling och Grundling (2005, s. 176) hänvisar till Unicef som menar att det finns tre huvudfaktorer på tre olika nivåer som bidrar till att barn omvandlas till gatubarn. *Makronivå* innebär strukturella problem i samhället såsom fattigdom, brist på eller icke-fungerande sjukvård och sociala välfärd, *mesonivå* där fokus är på familjestrukturer, hur föräldrar behandlar sina barn, förälder i missbruk och till sist *mikronivå* som handlar om det individuella hos barnet exempelvis en ohållbar hemsituation och känslan av att vara en börda i sin familj.

Khakshour et al. (2015) menar att det finns barn som arbetar både i u-länder samt industrialiserade länder, dock är arbetsvillkoren mycket hårdare för barn i u-länder. Utöver de ovan nämnda anledningar kan barn även tvingas att arbeta på grund av att kunna betala av sina föräldrars skuld. Det förekommer att barn blir tagna mot sin vilja och antingen utnyttjas de eller så säljs de som billig arbetskraft. Många av barnens arbetsplatser är inte synliga ute i samhället. Många barn är verksamma i olika verkstäder och utför hårt arbete samtidigt som de får dåligt betalt. Många arbetsgivare behandlar barnen illa samtidigt som barnen är i underläge och i behov av sin inkomst. Därför vågar många barn inte säga emot sin arbetsgivare. Det är även viktigt att nämna att många barn skapar sina egna jobb, vilket ofta sker ute på gatan. För att kunna förbättra situationen menar författarna att skola samt utbildning av föräldrar kan vara en bra utgångspunkt för att minska fattigdom. Genom att barn får möjlighet att närvara i skolan får de mindre tid till

att arbeta. Det är en stor fördel att utbilda föräldrar i olika färdigheter vilket kan leda till att de själva kan öka sin inkomst samt låta bli att tvinga sina barn att försörja familjen.

2.2 Gatubarns livssituation i Iran och Tehran

Mycket av det som är angivet under ovanstående rubrik gäller även för gatubarn i Iran, dock är det värt att närmare ta del av studier genomförda i Iran. Saad-abadi och Fahri (2020) lyfter i sin studie gjord i Tehran orsaker som leder till att barn blir tvungna att arbeta antingen på gatan eller inne i verkstäder. De menar att den politiska situationen i Iran med bland annat sanktioner som drabbar civila och därigenom förstärker fattigdom är en stor anledning till fenomenet gatubarn. Det är inte möjligt att med säkerhet säga hur många gatubarn som finns i Iran och Tehran, och i sin tur hur många som är migranter. Det finns många illegala migranter från främst Afghanistan som utnyttjas på grund av sin situation och sitt behov av att ha inkomst. Det finns både familjer som migrerar men även ensamkommande barn som enklare utnyttjas för hårdare arbete med dåligt betalt. Barn är verksamma i olika fabriker och verkstäder, såsom tillverkning av möbler eller bilverkstäder. Många barn är som nämnt under rubriken "Gatubarns livssituation globalt", verksamma ute på gatan genom att sälja olika produkter och service som att putsa bilfönster eller skor. Det finns även barn (läs pojkar) som samlar skräp och är bosatta tillsammans med andra i återvinningscentraler.

Författarna (Saad-abadi, Fahri 2020) menar att kulturella värderingar kan också vara en anledning till att barn, speciellt pojkar börjar arbeta i tidig ålder. En sådan värdering innebär att man anser att pojkar ska börja arbeta så fort de kan ta hand om sig själva, så tidigt som 10 års åldern. En sådan kulturell värdering anser att flickor bör ta hand om arbetet hemma eller utföra andra arbetsuppgifter såsom sy kläder som sin inkomstkälla. Gatubarn eller arbetande barn är väldigt utsatta både av civila ute på gatan men även av äldre gatubarn i sin omgivning. Det förekommer även att barnen blir omhändertagna av polis eller olika institutioner såsom barnhem. Misshandel och våldtäkt är förekommande bland barnen, både av äldre gatubarn men även andra personer ute i samhället. På grund av den svåra situationen som barnen befinner sig i samt hur enkelt de blir utnyttjade på olika sätt är deras tillit gentemot vuxna bristande. Det går även att uppmärksamma olika beteende hos målgruppen som tyder på olika trauman orsakad av deras

livssituation. Aggressiva beteenden och att hela tiden vara redo att försvara sig själva både muntligt men även fysiskt är vanligt bland gatubarn. Olika sjukdomar är vanligt hos gatubarnen och brist på näringsrik mat och pengar till sjukvård leder till ännu mer sjukdomar och fysiska svagheter.

En komparativ studie mellan Tehran och Hyderabad i Indien (Ghojavand, Ramesh 2013) visar att majoriteten av barn som befinner sig i institutioner eller som är i kontakt med NGO:s är främst pojkar. Detta beror på att pojkar är mer synliga som gatubarn än flickor. Studien visar att mer än 34% av pappor till studiens respondenter, det vill säga de undersökta gatubarnen är arbetslösa och ungefär 31% har pappor med daglönearbete. 57% av respondenterna har sin familj samt en NGO som sin förmyndare medan ca. 12% inte har en familj eller annan förmyndare. Ungefär 50% av respondenterna i Tehran har svarat att de tillhör familjer som har immigrerat till staden. Drygt 60% av respondenterna i Tehran var i åldrarna 11-15 år men det finns barn så små som 6 år och över 16 år bland respondenterna. Över 71% har angett att de inte vet varför de har lämnat sitt hem för att arbeta på gatan i Tehran. Många av barnen har angett historier om att de har varit med om olika sorters vanvård från sin familj.

2.3 Tillit för NGO

Moradi et al. (2016) har undersökt 105 arbetande- eller gatubarn i åldrarna 13-18 år som är i kontakt med olika NGO:s gällande barnens tillit för NGO:s i Tehran. Över 13% av deltagarna var flickor och drygt 86% var pojkar varav över 27% var iranier och över 73% var från Afghanistan. Drygt 67% av deltagarna bodde hemma hos sin familj, 31% hos släktingar och vänner, 1% hos institutioner och 1% av deltagarna bodde på sin arbetsplats. Majoriteten av deltagarna jobbade bland annat i olika affärer och verkstäder, och som näst högst jobbade de ute på gatan. Studien kunde komma fram till att barn som har blivit behandlade med ärlighet från främst vuxna runt omkring tar risken att lita på NGO:s. Dock är denna siffra i studien en minoritet. Medan majoriteten av barnen har svårt att lita på NGO:s. En stor anledning till detta är sättet de blir behandlade av människor; föräldrar, arbetsgivare och människor ute på gatan. En annan viktig

anledning är att barnen ser till att inte blir omhändertagna av myndigheter eller institutioner, främst för att barnen är en viktig inkomstkälla för sig själva och i många fall för sina familjer.

Studien (Moradi et al. 2016) kunde även komma fram till att olika faktorer spelar roll i hur väl barnen litar på NGO:s. I studien var sannolikheten högre att barn från Iran litar enklare på NGO:s än barn från Afghanistan. Ju mer barnen har varit med om migration, både från ett annat land och en annan stad i Iran desto mindre tillit har de gentemot organisationer. Barnens boendesituation var också något som påverkade tilliten för NGO:s. Något som påverkar tillit hos gatubarnen är ifall ett annat gatubarn rekommenderar en NGO.

3. Teoretisk utgångspunkt

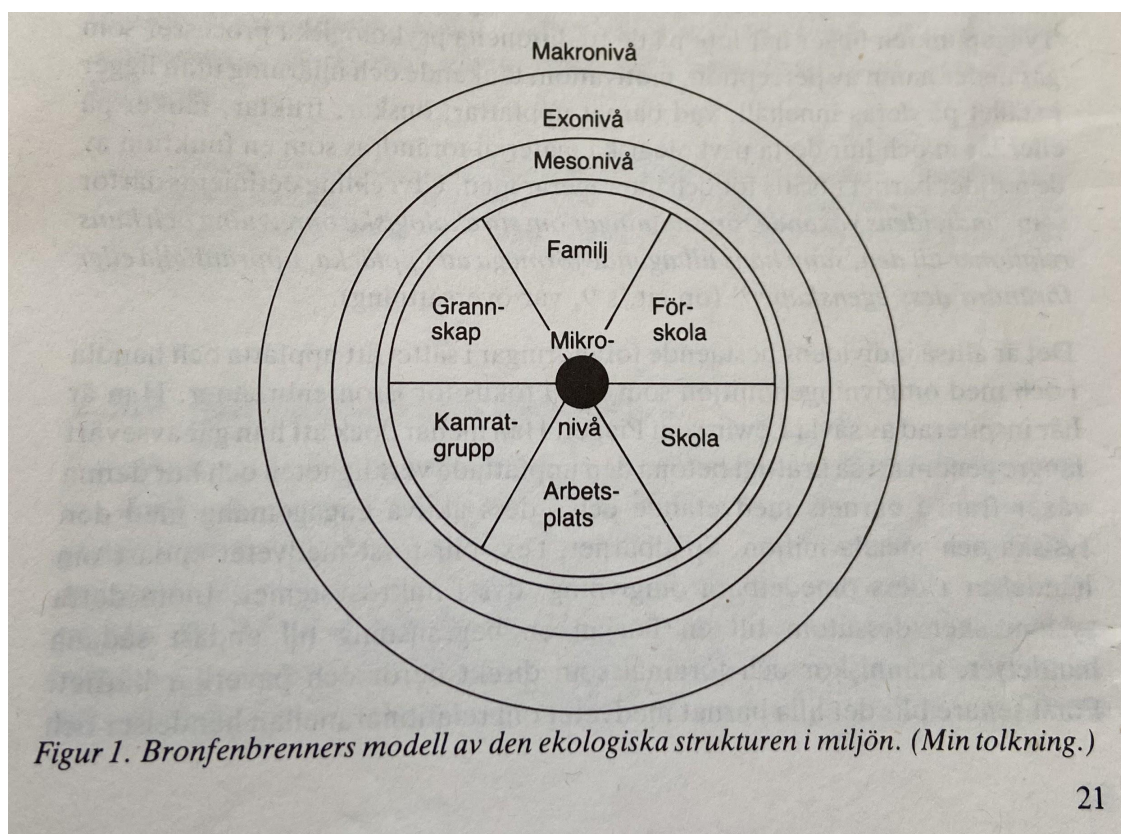
Nedan följer en presentation av teoretiska utgångspunkten som tillsammans med tidigare forskning bidrar till analysen av det empiriska materialet. Den valda teorin är utvecklingsekologi av Bronfenbrenner (1979) som uppmärksammar den mänskliga utvecklingen ur ett helhetsperspektiv. I sina svar lyfte intervjupersonerna olika aspekter i barnens liv som har lett till att barnen har omvandlats till gatubarn. Dessa aspekter rör både makro-och mikronivå och är allt från fattigdom till kulturella värderingar. Med tanke på att jag ville få en helhetsbild framstod utvecklingsekologi som en lämplig utgångspunkt i analysen av empirin. Något som också har varit utmärkande i respondenternas svar är hur barnen blir bemötta av myndigheter, personer ute i samhället och av andra gatubarn. Dessa bemötanden lämnar många avtryck hos barnen som kan leda till en förstärkning av den situation som barnen redan befinner sig i eller en förändring i deras livssituation.

Med tanke på att det insamlade empiriska materialet är ganska omfattande och att utvecklingsekologi har sin utgångspunkt i ett helhetsperspektiv har jag valt att enbart utgå från utvecklingsekologi. Detta för att analysen ska bli så tydlig och omfattande som möjligt. Intervjupersonernas utsagor berör barnens liv på olika nivåer; hemma med sin familj, i samspel med andra i samhället, samt påverkan som politiska och ekonomiska faktorer har haft på deras liv. Därför anser jag att utvecklingsekologi kan vara en passande utgångspunkt.

3.1 Utvecklingsekologi

Med utvecklingsekologi menar Urie Bronfenbrenner att människan är i ständig utveckling som börjar redan under barndomen (Andersson 2013, 202). Utvecklingen sker i sammanhang och i samspel med den omgivning människan befinner sig i (ibid). Utvecklingsekologin fokuserar på den påverkan som miljön kan ha på individen (Andersson 1986, s. 12ff). Bronfenbrenner (Andersson 1986, s. 17) menar att de miljömässiga faktorerna som påverkar utvecklingen hos en person är lika viktiga som de biologiska faktorerna.

Bronfenbrenners perspektiv kallas även för ett systemperspektiv och innehåller bl a en modell med fyra analysnivåer (Andersson 1986, s.20f). Nivåerna innefattar barnets direkta närmiljö men det finns även ett sociologisk perspektiv som lyfter upp de påverkan som samhället har på ett barn (Andersson 1986 s. 20, Andersson 2013 s. 204). *Den ekologiska strukturen i miljön* som den kallas, är indelad i mikronivå, mesonivå, exonivå och makronivå (se bilden nedan). “Miljön uppfattas som en serie sammanhängande strukturer, den ena ryms inuti den andra...” (Andersson 1986, s. 20).

21

Andersson (1986, s. 21)

På *mikronivå* sker barnets interaktion med sin direkta närmiljö, d.v.s familj, skola och fritidsmiljöer. Mellan barnet själv, övriga medlemmar i närmiljön och fysiska objekt bildas och utvecklas det olika relationer som i sin tur påverkar barnets utveckling (Andersson 1986, s. 20). Bronfenbrenner (ibid) förklarar att det som sker i en specifik miljö på mikronivå är beroende av andra mikronivåmiljö; exempelvis är barnets prestation i skolan beroende av hur barnet har det i sin miljö hemma. Relationen mellan barnets olika närmiljöer kallas för *mesonivå*. Faktorer som har en indirekt påverkan på barnet benämns som *exonivå*. Dessa faktorer är exempelvis

föräldrarnas arbetsliv eller kommunernas möjlighet till familjestöd. På *makronivå* sker ett samspel mellan övriga nivåer tillsammans med de övergripande och rådande “ideologiska, ekonomiska, historiska och politiska värderingar och förhållanden” i ett samhälle (Andersson 1986, s. 21). Nedan förklaras dessa nivåer närmare.

3.1.1 Mikronivå

Det finns tre olika element i mikronivå som påverkar barnets utveckling. Dessa element är mönster av aktiviteter, roller och relationer som barnet tar del av i den aktuella miljön (Bronfenbrenner 1979, s. 22). Roller definieras som en uppsättning av aktiviteter och relationer som förväntas av en individ som intar en position i samhället. Dessa förväntningar på den sociala positionen kommer ofta från etiketter som sätts på personen utifrån individens egenskaper såsom ålder, sociala status och jobb (Bronfenbrenner 1979, s. 85). Aktiviteter, roller och relationer som barnet engagerar sig i är byggstenar för miljöer som tenderar att vara barnets närmiljöer (Bronfenbrenner 1979, s. 22). Exempel på sådan miljö är hemma där barnet har relation till sin familj, skola tillsammans med andra barn och personal, lekplatsen eller fritidsaktiviteter (Andersson 1986, s. 24ff).. Barnet tenderar att ha nära relation med medlemmar i de olika närmiljöer, ingå i olika aktiviteter samt inta och uppleva olika roller (ibid). I exempelvis skolan kan det finnas meningsfulla relationer eller aktiviteter som stimulerar barnet och leder till barnets utveckling (Andersson 1986, s. 25). Samtidigt kan det finnas aktiviteter som har en motsatt effekt, d v s meningslösa aktiviteter där barnet inte stimuleras (ibid).

Andersson (1986, s. 83) hänvisar till Bronfenbrenners olika antaganden om mikronivå på den ekologiska strukturen. Den miljö som anses innehålla mest hinder för barnets utveckling samt är mest skadlig för barnet är en miljö som har begränsande möjligheter för barnet. Även barnets vårdnadshavare bidrar till en skadlig miljö för barnet om de inte har en nyttig interaktion med barnet i samband med olika aktiviteter (ibid). En miljö som begränsar barnets möjlighet till olika stimulerande aktiviteter och som utöver det inte rymmer många objekt som barnet kan använda sig av i sina spontana aktiviteter är också som mest skadlig för barnet (Bronfenbrenner 1979, s. 143).

3.1.2 Mesonivå

Som nämnt ovan interagerar barnet med olika närmiljöer och är aktiv i olika relationer på mikronivå. På mesonivå försöker barnet att utgå från sina olika närmiljöer och istället för att varje närmiljö ska vara enskild för sig blir miljöerna “något som för barnet blir en integrerad helhet” (Andersson 1986, s. 26) . Detta är något som Bronfenbrenner (1979, s. 209) refererar till som “multisetting participation”, som går att översätta till deltagande i flera miljöer. Att studera de olika närmiljöer som barnet interagerar med på mesonivån bidrar till en bättre förståelse för hur de hänger ihop (Andersson 1986, s. 26). Andersson (1986, s. 27) menar utifrån Bronfenbrenner “ju mer kontakter det finns mellan olika närmiljöer...desto större betydelse får det för barnets utveckling”. Detta förutsätter dock att de olika närmiljöer kompletterar och stödjer varandra kring byggstenarna på mikronivå, d v s aktiviteter, relationer och social roller (ibid).

Bronfenbrenner (1979, s. 212) menar att ju fler miljöer den utvecklande personen är delaktig i desto fler miljömässiga faktorer stöter hon på som kan öka möjligheten till en positiv utveckling. Detta är bortsett från individens familj och socioekonomiska situation. Genom att individen kommer i kontakt med flera miljöer kommer hon även i kontakt med nya kulturella och subkulturella kontexter med potentiellt nya perspektiv för individen. Detta kan ha en stor påverkan på dels individens närmiljö på mikronivå och dels en direkt påverkan på individen själv i att tänka nytt och lära sig nya färdigheter (Bronfenbrenner 1979, s. 213).

3.1.3 Exonivå

På exonivå handlar det inte längre om aktiviteter, roller och relationer som barnet själv är i direkt kontakt med. Här handlar det om samhällsinstitutioner och andra förhållanden utanför barnets närmiljö som har påverkan på barnets liv utan att barnet själv har kontakt med dem (Andersson 1986, s. 28). Dessa förhållanden befinner sig utanför individens direkta delaktighet och fungerar som ramar i individens liv. Som tidigare nämnt kan det handla om föräldrarnas arbetsplats, skolans organisation och lokalpolitik som påverkar kommunala resurser (ibid). Förhållanden på föräldrarnas arbetsplats exempelvis omorganisation, kan ha påverkan på barnets liv. Detsamma gäller omorganisation på exempelvis på skolor som kan komma att påverka olika nätverk i barnets närmiljö på mikronivå.

3.1.4 Makronivå

Det som sker i samhället och även globalt sker på makronivå menar Bronfenbrenner (Andersson 1986, s. 29). Det kan handla om olika företeelser i världen, exempelvis politiska beslut, eller andra globala händelser såsom Covid-19. Det finns även andra förhållanden på denna nivå. Dessa är bland annat olika värderingar och normer som är aktuella i samhället. Exempel på detta är samhällets syn på familjens respektive skolans roll, eller könsrollsmönster (ibid). Vidare skriver författaren att omständigheter på makronivå har en direkt påverkan på andra nivåer i Bronfenbrenners system (ibid). I sin tur har förhållanden i denna nivå en direkt eller indirekt påverkan på individen gällande möjligheter som kan finnas för barnets utveckling.

4. Metod

4.1 Metodval:

4.1.1 Kvalitativ ansats

Med hänvisning till uppsatsens syfte av att utifrån socialarbetare undersöka hur gatubarns livssituation kan se ut i Tehran och vilka anledningar som kan ligga bakom att barn blir till gatubarn, samt genom detta få en överblick i hur barn kan komma i kontakt med NGO:s, har jag valt en kvalitativ ansats. Bryman (2018, s. 454) menar att i en kvalitativ studie ligger fokuset på ord än siffror. I en kvalitativ forskning är ofta huvudsyftet att förstå individers upplevelser av en social verklighet (Bryman 2018, s. 476 ff). I denna studie besvaras frågeställningar genom att fyra socialarbetare berättar om sina uppfattningar om gatubarn vilket bidrar till en djupare förståelse av fenomenet. Därför anser jag att en kvalitativ ansats är mest lämplig för att besvara frågeställningarna. Eftersom man tar del av individers uppfattning kring ett ämne i en kvalitativ ansats är det vanligt att även ha individernas åsikter och uppfattningar som utgångspunkt (Bryman 2018, s. 477).

4.1.2 Semistrukturerade intervjuer

Studien har genomförts med insamlingsmetoden semistrukturerade intervjuer med fyra socialarbetare på organisationen NSH. Med tanke på att studien har fokus på gatubarns

livssituation, såsom familj och skola, kan barnet själv med stor sannolikhet ge detaljerade redogörelser för sin situation. Eftersom det inte anses vara etiskt att intervjua barn samt att det krävs samtycke från barnets vårdnadshavare för att barn ska delta i studier (Källström Cater 2015, s. 72), har jag valt att låta socialarbetare representera dem. Intervjuerna har skett på plats på organisationen vilket har gett mig en direkt inblick på organisationen. Det är viktigt att uppmärksamma att socialarbetarnas utsagor om barnen är deras egna förståelse av barnens upplevelser. I denna förståelse ingår egna tolkningar samt uppfattningar. Därför behöver resultatet av denna undersökning beaktas med tanke på att resultatet är baserat på socialarbeters uppfattningar av gatubarns livssituation.

Semistrukturerade intervjuer är en flexibel insamlingsmetod inom den kvalitativa ansatsen (Bryman 2018, s. 563). Intervjuerna har genomförts med hjälp av en intervjuguide (se bilaga 2) där frågorna är indelade i specifika teman som berör studiens syfte (ibid). Här ges respondenterna en frihet till att förstå och tolka intervjufrågorna samt uttrycka sig enligt vad de själva anser vara viktigt kring ämnet (ibid). Det finns även utrymme för att ställa följdfrågor anpassade till respektive respondent. Jag anser att semistrukturerade intervjuer gav mig tillräcklig med struktur under intervjuerna samtidigt som utrymmet som respondenterna fick under intervjuerna har bidragit till en djupare förståelse av det undersökta fenomenet.

Jag har valt att inkludera bakgrundsfrågor i intervjuguiden som berör själva socialarbetaren. Bakgrundsfrågor kan enligt Bryman (2018, s. 566) hjälpa att sätta respondenten in i ett sammanhang. De har även hjälpt mig i att skapa en trygg miljö för intervjun (ibid). Sedan inleds temat "Barnets livssituation". I syfte av att avgränsa arbetet har jag valt att utgå från ett specifikt barn under varje intervju med frågan "Skulle du kunna berätta om ett specifikt fall/barn?". Under temat "Organisationens arbete" finns det frågor såsom "Hur har du/organisationen arbetat för att förbättra barnets situation?". Avslutningsvis finns bland annat frågan "Finns det något som du vill lägga till innan intervjun avslutas?" som har gett ytterligare tid och utrymme till respondenten att tänka till och tillägga något mer vid behov. Till en början hade jag till syfte att även undersöka hur organisationen utför sitt arbete. Dock framkom det många intressanta aspekter av barnens livssituation vilket ledde till att jag tog beslutet av att enbart fokusera på barnen i denna studie.

Intervjuguiden har översatts till persiska och kontaktpersonen på NSH har blivit erbjuden att ta del av den innan intervjuerna. Intervjuerna har med respondenternas samtycke spelats in på appen röstmemo. Att spela in röst och aktivt lyssna under intervjuerna möjliggör att vara närvarande under intervjuerna (Bryman 2018, s. 577f). Eftersom jag är flytande på persiska har intervjuerna skett på persiska. Även transkribering efter varje intervju har skett på persiska. Sedan har de översatts till svenska med strävan av att översätta så korrekt som möjligt så att betydelse av respondenternas ord och berättelser inte går förlorat. Vid behov har jag fått hjälp av en persisk-svensktalande tolk. Att jobba med transkribering på ett noggrant sätt har bidragit till att jag har tidigt fått en djup inblick i mitt material. Med tanke på tidsgränsen samt behovet av att översätta transkriberingen till svenska, har jag valt att avgränsa mig till berättelse av fyra socialsekreterare.

4.2 Urval av respondenter

I ett målstyrt urval väljs deltagare ut baserad på deras kunskap samt relevans för studien (Bryman 2018, s. 496). Jag fick kontakt med NSH genom en bekant som tidigare har jobbat på organisationen. Därigenom fick jag kontakt med min kontaktperson på organisationen. Informationsbrevet (bilaga 1) skickades till kontaktpersonen via E-mail och sedan fortsatte kontakten genom appen Whatsapp. Kontaktpersonen berättade att informationen om studien har gått vidare till huvudansvarige på organisationerna och att fyra socialarbetare har ställt upp för intervju. I samband med min resa till Iran kontaktade jag min kontaktperson återigen och bokade in intervjutillfällena.

Bryman (2018, s. 504) skriver om snöbollsurval som ett målstyrt urval. Snöbollsurval innebär i mitt fall att kontaktpersonen som själv har deltagit i studien hänvisar mig vidare till andra socialarbetare som anses vara experter inom området (ibid). Snöbollsurval beskrivs som ett lämplig urvalsmetod vid undersökning av ett specifikt företeelse och dess omständigheter (Eriksson-Zetterquist & Ahrne 2015, s. 41). En stor fördel med urvalsmetoden är möjligheten att kunna spara tid genom att bli hänvisad vidare till ytterligare respondenter istället för att själv leta efter möjliga deltagare. En nackdel med urvalet är att det finns risk för att studien blir alltför allsidig eftersom det finns en stor sannolikhet att respondenterna är redan bekanta med varandra och delar gemensamma upplevelser vilket kan påverka utsagorna (ibid). Samtidigt finns det fördel med att respondenterna känner varandra vilket har gynnat denna undersökning.

Respondenterna har kunnat tillsammans bestämma vilka enskilda barn de ska berätta om, dels för att inte råka berätta om samma barn och dels för att bäst kunna representera målgruppen.

Till en början hade jag avsikt att intervjua socialarbetare från tre eller fyra olika NGO:s i Tehran i syfte av att få så nyanserade svar som möjligt i hur barnens livssituation kan se ut. Därför kontaktade jag fem olika organisationer som jag hittade på Google via E-mail. Ett urval av olika socialarbetare på olika organisationer hade lett till fler variationer och aspekter i materialet (Bryman 2018, s. 497f). I samband med utskick av E-mail inkluderade jag informationsbrevet översatt till persiska (bilaga 1). Dock hörde ingen organisation av sig. Med tanke på tidsbegränsning valde jag att enbart intervjua socialarbetare på NSH. Nackdelen med att intervjua fyra socialarbetare på samma organisation är att det endast finns tillgång till fyra socialarbeters uppfattningar av fenomenet vilket försvårar resultatets generaliserbarhet (Bryman 2018, s. 484). För att undvika att få likadana svar utgick de olika intervjuer som tidigare nämnt från fyra olika enskilda barn.

4.3 Metodens tillförlitlighet:

4.3.1 Trovärdighet

Bryman (2018, s. 467) menar att trovärdighet skapas genom att säkerställa att undersökningen har genomförts i enlighet med regler som finns och som berör forskning. Detta ökar sannolikheten för att skapa en tillit hos läsaren om att studien har genomförts enligt det som beskrivs (Svensson, Ahrne 2015, s. 25). Att vara transparent i sin studie är ett sätt som ökar trovärdighet. Det innebär att man beskriver hur studien har genomförts och skapar utrymme till diskussion samt kritik för sina val (ibid.). I denna studie har jag konkret och utförligt beskrivit mina metodval samt motiverat varför jag har gjort dessa val. Jag har även lyft fördelar och nackdelar med metodvalet.

Trovärdighet handlar även om att de som har bidragit till studien ska få ta del av resultatet. Respondenterna som har deltagit i studien är enligt Bryman (2018, s. 477) en del i den sociala verkligheten som har studerats. Därför ska man som utförare av en studie försäkra sig om att den

undersökta sociala verkligheten har uppfattats rätt genom att rapportera om resultatet till respondenterna. Respondenterna i denna studie har blivit erbjudna att ta del av resultatet och har fått en muntlig rapport om studiens resultat. De kunde bekräfta att materialet har uppfattats rätt samt att resultatet av studien ger en rättvis bild av gatubarn i Tehran.

Med tanke på att intervjuerna har genomförts på persiska direkt av mig har trovärdigheten ökat i denna studie. I ett fall där tolk hade behövts hade det funnits risk för missstolkningar eller att respondenternas svar hade tappat i betydelse. Nu när jag har genomfört intervjuerna på persiska har det inte funnits risk för att uppfatta respondenterna fel. Eftersom jag är både flytande på persiska och svenska har jag själv kunnat på bästa sätt kunnat översätta materialet till svenska.

4.3.2 Överförbarhet

Inom kvalitativ forskning är fokus på en mindre grupp som beskriver ett fenomen än omfattningen av fenomenet. Överförbarhet innebär hur väl resultatet kan överföras till en annan miljö och fortfarande vara relevant (Bryman 2018, s. 468). Bryman (ibid) hänvisar till Lincoln och Guba som menar att ju mer täta eller detaljrika beskrivningar som respondenterna ger, desto mer ökar överförbarheten. Med detaljrika utsagor från respondenter får man en mer djupare förståelse av kontexten (ibid). Valet av insamlingsmetoden semistrukturerade intervjuer har gett mig möjligheten att ställa följdfrågor samt anpassa intervjuerna efter respondenten vilket har ökat detaljerna i respondenternas utsagor. Utöver det har respondenterna haft ett stort utrymme till att fritt uttrycka sig om det som de själva anser vara viktig att uppmärksamma.

4.3.3 Pålitlighet

Pålitligheten ökar genom att man säkerställer att det finns en redogörelse tillgängligt för de olika stegen, det vill säga frågeställningar, urval, fältanteckningar och intervjuutskriften (Bryman 2018, s. 468f). Detta leder till att studien enklare kan bli granskad av andra. Intervjuutskriften finns tillgängliga som möjliggör en enklare granskning av undersökningen. Dessutom har jag själv intagit en granskande syn genom att överväga olika metodval och slutligen valt att genomföra semistrukturerade intervjuer.

4.3.4 Möjlighet att styrka och konfirmera

I en studie ska det vara uppenbart att forskaren har agerat i god tro och inte låtit sina personliga värderingar påverka val av teorier, studiens resultat samt slutsatser (Bryman 2018, s. 470). Trots min förförståelse samt rykten och fördomar kring fenomenet gatubarn som finns inom samhället i Tehran, har jag inte låtit dessa påverka mig i mina val. Jag har sett denna studie som en möjlighet att öka mina egna kunskaper kring dessa barn. Dessutom har inspelning av intervjuer lett till att respondenters utsagor har transkriberats ordagrant. Som tidigare nämnt har översättning till svenska skett med stor noggrannhet så att inget misstolkas, vilket i min mening har ökat möjligheten av att styrka och konfirmera att jag som utförare av studien har agerat i god tro.

4.4 Bearbetning och analys:

Materialet har till en början transkriberats på persiska. Sedan har jag läst igenom transkriberingen på persiska vilket gav mig en djupare förståelse av empirin. Jag översatte materialet till svenska som bidrog till en ännu mer inblick i mitt material. Att läsa igenom materialet några gånger är en hjälper till i förståelse av materialet samt är en början till att koda i materialet (Bryman 2018, s.698 och 700). Kodningen gjordes genom en manuell kodning med olika färger utifrån teman som utmärkte sig i respondenternas svar. I samband med kodningen har en viss reducering skett där en del material inte har ingått i någon av de ovanstående teman. Efter kodningen har reduceringen skett ännu mer. Analysen har utgått från en tematisk analys som innebär att olika teman identifieras i materialet (Bryman 2018, s. 702). Utmärkande teman i materialet var följande; barnens livssituation kopplat till fattigdom, bemötande av barnen och barnens agerande såsom tillit. Dessa huvudteman kunde sedan vägleda mig i materialet i att hitta gemensamma mönster i respondenternas svar. Efter identifiering av dessa huvud-och delteman påbörjades sökning av relevanta teoretiska utgångspunkter baserad på de aktuella teman.

Som tidigare nämnt var syftet till en början att även undersöka och få en förståelse för hur organisationen arbetar i enskilda fall för att förbättra barnens livssituation. Efter att empirin bearbetades fanns det omfattande material på hur barnens livssituation kan se ut därför togs beslutet att enbart fokusera på barnen än att även fokusera på organisationens arbete med barnen.

4.5 Etiska överväganden:

Vid undersökningar är det till stor vikt att iaktta etiska principer. Det finns lagar samt överenskommelser “som reglerar hur forskare ska förhålla sig till...individer som berörs av en undersökning” (Lind 2019, s. 166). Det finns fyra forskningsetiska principer formulerad av Humanistisk-samhällsvetenskapliga forskningsrådet som bör följas; informationskravet, samtyckeskravet, konfidentialitetskravet, nyttjandekravet (Eldén 2020, s. 29-30). Eftersom denna uppsats handlar om gatubarns utsatthet anses det vara ett känsligt ämne. Därför har etiska överväganden varit extra viktiga i processen av undersökningen. Nedan redovisas dessa krav och hur denna uppsats följer dessa principer.

4.5.1 Informationskrav

Informationskravet innebär att möjliga deltagare ska bli informerad om studien och vilken roll som de kommer ha i studien (Eldén 2020, s. 30). All information som kan påverka respondenternas vilja till att delta ska framföras tillsammans med information om att deras medverkan till studien kan avbrytas när de än önskar (ibid). Jag har skickat min kontaktperson på organisationen NSH ett informationsbrev, bilaga 1 översatt till persiska. Där har jag presenterat mig själv, uppsatsens syfte, metod och vad min kontaktperson samt övriga på organisationen kan bidra med till uppsatsen.

4.5.2 Samtyckeskrav

Samtyckeskravet handlar om att respondenternas ska ge sitt samtycke till deltagande, respondenterna har självbestämmanderätt till ifall de vill delta i studien eller hur länge de vill delta samt att detta ska ske utan påverkan från genomföraren (Eldén 2020, s. 30). Jag har inkluderat information om samtycke i informationsbrevet. Jag har även varit i kontakt med kontaktpersonen genom telefon och muntligen informerat kontaktpersonen om uppsatsen samt att deltagandet är helt frivilligt. Min kontaktperson har uppgett att informationen har förts vidare till övrig personal på organisationen som har ställt upp för studien. Dock har jag berättat om samtycke samt frivillighet inför varje intervju. Jag har ställt frågan om det är ok för dem att intervjun spelas in. Respondenterna har muntligen blivit informerad om att de kan avbryta sitt deltagande när de än önskar.

4.5.3 Konfidentialitetskrav

Konfidentialitetskravet syftar till att uppgifter om personer som har medverkat i studien ska avidentifieras på bästa möjliga sätt samt bevaras på ett säkert sätt så att utomstående inte får tillgång till dem (Eldén 2020, s.30). För att tillförsäkra konfidentialitetskravet och på grund av etiska skäl har jag valt att undersöka gatubarnen genom socialarbetare på organisationen. Respondenterna är medvetna om att organisationens namn inte är anonymiserat i uppsatsen, dock är deras identitet det. De inspelade ljudfilerna tillsammans med dokumenten där intervjuerna har transkriberats har sparats på ett USB och kommer att tas bort efter att uppsatsen är avklarad.

4.5.4 Nyttjandekrav

Nyttjandekravet innebär att uppgifter som har samlats in genom deltagarna enbart används för studien och dess syfte (Eldén 2020, s.30). Respondenternas svar har endast använts i syfte av att besvara frågeställningarna och som tidigare nämnt kommer de så fort som möjligt raderas.

5. Resultat och analys

Nedan redovisas resultatet genom en utvecklingsekologisk analys av den insamlade empirin. Resultatet är en sammanställning av respondenternas svar. Eftersom de intervjuade socialarbetarna i min forskningsdesign fungerar som ett metodverktyg ligger analysens fokus inte primärt på dem utan på den kunskap de förmedlat om gatubarnens situation. Analysen inleds med avsnittet *Barnens livssituation* och berör olika aspekter av hur gatubarns liv kan se ut och besvarar undersökningens första frågeställning som besvarar första frågeställning. Avsnittet *Barnen finns överallt men är osynliga* handlar om hur gatubarn blir bemötta av övriga medlemmar i samhället och är kopplad till andra andra frågeställningen. Den tredje frågeställningen besvaras i avsnittet *Barnens kontakt med organisationen* som handlar om hur gatubarn kan komma i kontakt med organisationen samt hur deras möjlighet till förändring och utveckling kan se ut.

5.1 Barnens livssituation

5.1.1 Familj och fattigdom

I socialarbetarnas utsagor framkommer många berättelser som visar på att gatubarnen som de arbetar med lever i fattigdom. Alla socialarbetare lyfte upp den politiska och ekonomiska situationen i Iran och även i grannländer, främst Afghanistan som viktig anledning bakom fattigdom. De menar att olika förhållanden både nationellt och globalt har påverkat fattigdomen i Iran och lett till en försämring av gatubarns livssituation. Socialarbetare 2 pratade mer i detalj om dessa förhållanden. Sanktioner på Iran och inflation tillsammans med Covid-19 har lett till att det finns familjer som inte längre har råd med mat, menar socialarbetare 2.

“... priserna går upp väldigt mycket på grund av inflation, sanktioner och covid-19, alltså invånarnas inkomst och utkomst stämmer inte överens alls. Redan drabbade familjer har inte längre råd att handla mycket, inte kött, inte frukt, det är nästan bara vatten och bröd som en del har råd med.” - Socialarbetare 2

Sanktioner, inflation och Covid-19 är alla förhållanden som enligt Bronfenbrenner hamnar på makronivå. Det är faktorer som individen inte har en direkt påverkan på eller relation till. Dock är det förhållanden som påverkar de andra nivåerna och i socialarbetare 2:s citat går det att utläsa att politiska och globala omständigheter har kommit att påverka familjer på individnivå, eller mikronivå. Den tidigare forskningen lyfter fram fattigdom som huvudfaktor i fenomenet gatubarn och barnarbete (Densley, Joss 2000; Khakshour et al. 2015). I Iran har den politiska situationen och sanktioner lett till en förstärkning av fattigdom som och lyfts upp i tidigare forskning (Saad-abadi, Fahri 2020).

Talibanernas övertagande av Afghanistan samt krig i följd av det lyftes av socialarbetare 1. Respondenten menar att situationen i Afghanistan har bidragit till en flyktingvåg från Afghanistan till Iran. Med tanke på den rådande politiska och ekonomiska situationen i Iran har

inte Iran tillräcklig med resurser för att ta emot flyktingar. Vidare menar socialarbetare 1 att även situationen i Afghanistan är bidragande i att det finns en ökning av gatubarn i Iran.

“Både kriget i Afghanistan och covid-19 påverkade barnens situation väldigt negativt. Kriget i Afghanistan ledde till en flyktingvåg till Iran... de har inte råd med mycket här...tyvärr har Iran inte resurser att ta emot migranter, därför blir majoriteten till illegala migranter som lever i fattigdom.” - Socialarbetare 1

Även krig är ett politiskt förhållande på makronivå där individen enskilt inte har en påverkan på. Barnen till dessa flyktingar har blivit negativt påverkade av den rådande situationen i Afghanistan som har lett till en stor osäkerhet i barnets liv. Utifrån Bronfenbrenner går det att anta att situationen på makronivå har påverkat barnet på mikronivå. Det finns en stor sannolikhet att föräldrarna har haft ett jobb innan omständigheter i Afghanistan ändrades. Därmed har faktorer på exonivå påverkat barnet negativt. Det vill säga att föräldrarnas arbete som barnet inte tenderar att ha en direkt roll i har ändrats till följd av förhållanden på makronivå, vilket i sin tur har lett till en osäker livssituation för familjer som har varit tvungna att fly landet. Utifrån socialarbetare 1:s citat lever många av dessa flyktingar i fattigdom i Iran, alltså ett förhållande på mikronivå som har orsakats av politiska konflikter på makronivå. Att Iran inte har resurser till dessa flyktingar är både ett resultat av förhållanden på makronivå, det vill säga de befintliga sanktionerna, och även på exonivå som också har en direkt påverkan av förhållanden på makronivå i Iran.

I de intervjuade socialarbetarnas beskrivningar framkommer att gatubarnen ofta kommer från en hemmiljö där fattigdom råder, där pappan på något sätt är frånvarande; antingen missbrukare, kroniskt sjuk, eller frånvarande både från arbetsmarknaden och/eller i barnets liv. Mamman har ofta ansvaret över att sköta familjen och ta hand om den sjuke eller missbrukande pappan. Den vanligaste anledningen till gatubarn och barnarbete i Iran är enligt socialarbetarna en situation där barnet måste ta det ekonomiska ansvaret för familjens överlevnad. Men det är svårt att säga i

vilken utsträckning det är ett val som barnen själva gör, eftersom det ofta är faktorer på olika nivåer som direkt eller indirekt tvingar barnen till att arbeta. Citatet nedan handlar om en flicka som har blivit offer för sin pappas handlingar. Flickan har haft en relation till sin pappa på mikronivå, som visat sig nu ha varit en relation med negativ påverkan på flickans liv och utveckling. Flickan har tagits som gisslan tillsammans med sin mamma som ett resultat av förhållanden på mesonivå; pappans kontakt med mannen som han är skyldig pengar till. Det går med stor sannolikhet att koppla flickans utsatthet till förhållanden på exonivå också, dock framkom det inte vidare i socialarbetare 3:s svar,

“Det fanns en 9 årig flicka, hennes pappa är från Afghanistan och mamma är från Iran. Hennes pappa var skyldig pengar till en man...mamman och dottern togs som gisslan. Över två år gick de igenom olika sorters tortyr och utsattes för sexuella övergrepp och misshandel...mamman och dottern har fått turas om att gå ut och arbeta för att kunna försörja sig själva och även betala av pappans skuld.” -Socialarbetare 3

Tidigare forskning pekar på att förändrade familjestrukturer med fattigdom som följd inte sällan leder till död, övergivenhet och separation, sexuellt utnyttjande och våld mellan familjemedlemmar. Familjen förlorar förmågan att försörja sig vilket i sin tur leder barnet till att ta ansvar för att försörja sin familj (Densley, Joss 2000; Grundling och Grundling 2005). Det går att tolka att missbruk och sjukdom som en typ av övergivenhet där föräldern har förlorat förmågan att försörja sin familj. Enligt Densley och Joss (2000) förekommer det fall där barn väljer att arbeta för att minska den ekonomiska pressen på sin familj. Även flickan som socialarbetare 3 talade om ovan har upplevt en frånvarande förälder, eftersom hennes pappa inte har tagit ansvar och varit frånvarande i att betala sina skulder.

Bristfälligt boende, som socialarbetare 2 uttrycker “i fattiga och farliga områden i Tehran” tillsammans med en stor familj pekar på fattigdom. I alla socialarbetares utsagor uppkommer bristfälliga boenden. Det framkommer i intervjun med socialarbetare 3 att barnen som är i kontakt med NSH bor alla antingen trångt med sina stora familjer, i gamla hus där det finns risk för gasexplosion eller så saknar de nödvändiga saker i sitt hem. I dessa typer av boenden finns

det risker för barnets hälsa. Socialarbetare 1 uttrycker även att familjer väljer att inte använda sig av preventivmedel eftersom det anses vara en extra kostnad som familjerna inte har råd med. Med detta menar socialarbetaren att om dessa familjer som redan befinner sig i fattigdom får fler barn blir de mer utsatta, bor mer trångt, har svårare att försörja sig och dessutom kan det leda till att även de yngre barnen kommer att behöva arbeta,

“Det fanns en familj på sex barn som hade tillgång till en farlig gasspis med enbart en platta och det fanns risk att gasspisen skulle explodera när som helst. Fyra av barnen arbetade, antingen på gatan eller i olika verkstäder. Mamman blev gravid och ville hellre begå självmord än att föda ännu ett annat barn i misären som de lever i...vissa familjer har inte råd med att skydda sig under samlag, det anses vara extra kostnad för dem, de har inte heller tillgång till säker abort, speciellt afghanska mammor...” - Socialarbetare 4

Utifrån Bronfenbrenner som menar på att ju fler närmiljöer man är i kontakt med, desto mer ökar chansen till utveckling, går det att dra slutsatsen att om det inte sker någon förändring gällande nya miljöer i individens liv under en lång tid sker det ingen utveckling hos individen. Gatubarnens föräldrar och deras barn påverkas av faktorer på makronivå som begränsar deras möjligheter till att exempelvis förbättra boendesituationen eller flytta till ett säkrare område. Om föräldrarna hade haft denna möjlighet hade det kunnat finnas andra mer positiva faktorer i barnets miljö som t ex fler närmiljöer. Där hade fler inspirerande umgängen kunnat ingå som potentiellt hade kunnat ha en positiv påverkan på barnet och eventuellt leda till barnets utveckling. Samtidigt går det inte att säga att barnen inte utvecklas i sin nuvarande situation. På grund av deras livssituation blir de tvungna att arbeta. Det är också en typ av utveckling men då till en sämre livssituation.

I utsagorna framkom det att förutom att Covid-19 har lett till en förstärkning i fattigdom har den även lett till att många barn inte har haft möjligheten att fortsätta sin skolgång. Detta är på grund av att de inte har råd med dator som de kan använda för att delta i skolan på distans. Därför har

NSH gett smarta mobiltelefoner till barn som inte hade råd till detta. Trots att mobiltelefonen hade till syfte att hjälpa barnet i sin skolgång kan det finnas risk att de säljs av barnets föräldrar, uppgav socialarbetare 2,

“Under pandemin fick barnen varsin smartphone så att de inte skulle missa något i skolan. Tyvärr behöver det alltid finns någon sorts kontroll så att vi är säkra att telefonerna används i syfte av barnens skolor och inte säljs vidare av föräldrarna. Det kan förekomma att föräldrar säljer mobiltelefon eller annat som vi erbjuder för att köpa droger eller köpa annat som de anser vara viktigare ” - Socialarbetare 2

Baserad på ovanstående citat går det att utifrån Bronfenbrenners systemperspektiv säga att NSH är en närmiljö på mikronivå för barnen. Här får barnen alltså chansen att bilda relationer till socialarbetare och andra barn, de får medel såsom mobiltelefon för att kunna delta i aktiviteter, samt genom detta upplever de olika sociala roller. Möjligheterna som barnet får på NSH kan eventuellt leda till en positiv utveckling för barnet; dels att de kan fortsätta sin skolgång och dels att de kommer i kontakt med nya miljöer och personer. Att det kan förekomma att mobiltelefonerna säljs av föräldrar för att finansiera droger indikerar på fattigdom. Här blir föräldern en faktor i barnets närmiljö som inte stöttar och kompletterar NSH, vilket betyder att dessa förälder har en negativ påverkan på barnet, och dessutom skapar de hinder för barnets utveckling gällande skolan. Dock kan kontrollen som NSH utför vara en positiv faktor som leder till en positiv utveckling, inte bara för barnet men även föräldern som kanske efter ett tag får tankar om att mobilen är mer nödvändig för barnet än sitt missbruk.

Socialarbetare 1 uppgav att NSH även erbjuder psykotereapeutiska behandlingar i form av enskilda eller gruppsamtal som kan vara till stor hjälp för barnen.

” ...familjen pressade flickan om att hon ska gifta sig. Det som var så fint med denna flickan var att hon hade deltagit på flera samtal både i grupp och enskild med våra

psykologer och kunde säga nej till sina föräldrar och vägrade gifta sig...föräldrarna slutade tvinga henne efter tag. Hon vill istället studera och bli läkare.“ - Socialarbetare 1

Enligt Bronfenbrenner är detta en miljömässig faktor på mikronivå. Även om barnen inte får kompletterande stöd hemma av sina föräldrar finns det ändå möjlighet för barnet att genom dessa behandlingar hjälpa sig själv, som med stor sannolikhet innebär en positiv utveckling för barnet. Flickan har med hjälp av samtal på NSH kunnat tänka i nya banor och vågat stå emot sina föräldrar. Det finns en stor sannolikhet att om flickan inte hade kommit i kontakt med NSH som en ny miljö på mikronivå tillsammans med aktiviteter och olika roller som ingår där, hade flickan kanske inte ens haft tankar om att säga emot sina föräldrar gällande giftermål.

5.1.2 60% migranter

I respondenternas utsagor framkommer att Iran inte har resurser för att ta hand om migranter vilket har gjort att många av dem är papperslösa, s k illegala migranter. Socialarbetare 1 jämför illegala migranternas situation med iranska medborgare. Illegala migranter har ofta begränsade med socialt nätverk och de omfattas inte av iranska skyddsnet eftersom de saknar medborgarskap. Det uppkommer även kulturella skillnader där socialarbetare 1 menar på att i Afghanistan anses det vara ok för barn att börja arbeta i tidig ålder.

“Enligt nationell statistik är mer än 60% av gatubarnen och barnarbete i Iran migranter från grannländerna, främst Afghanistan... ur ett kulturellt perspektiv är det inte längre ok i Iran för barn att arbeta så tidigt för att försörja sin familj. Dessutom om man har persiskt id-nummer är det mycket enklare att få hjälp, exempelvis kan familjer få en varukorg med råvaror eller ekonomisk hjälp från olika organisationer eller NGO:s. Det finns även många statliga myndigheter som iranier kan få hjälp av. En annan anledning som också hjälper är att iranier med stor sannolikhet har släktingar och vänner nära sig i samma stad eller land som kan hjälpa dem på olika sätt. Dessa är nog viktiga anledningar till att afghaner som ofta är illegala migranter är överrepresenterade.” - Socialarbetare 1

En studie om gatubarn i Tehran (Ghojavand 2013) kom fram till att över 50% av respondenterna har immigrerat till Tehran, vilket socialarbetarna kunde bekräfta i sina svar. Som tidigare nämnt har den nuvarande situationen i Afghanistan lett till en stor migrationsvåg av afghaner till Iran. Dessa illegala migranter anses begå en kriminell handling av att befinna sig i Iran. Detta betyder att Iran som nu är den grundläggande miljön för migranterna är en stor osäkerhet för dem. Den grundläggande miljön kan anses ligga på makronivå, eftersom det är här som politiska beslut har lett till att migranterna anses vara illegala. Utifrån Bronfenbrenners argumentation om att makronivå påverkar de andra nivåerna går det att tolka att det även finns en osäkerhet för dessa familjer och främst på även exo-och mikronivå. En faktor som kan skapa säkerhet och möjlighet till utveckling för barnen på makronivå är att enligt socialarbetare 1 har skolan blivit gratis även för barn till illegala migranter.

Iranska barn i fattigdom omfattas alltså av miljömässiga faktorer på makronivå, exonivå och mikronivå. Det mest grundläggande för dem är att de främst har rättigheter i landet vilket innebär en viss möjlighet till utveckling. På mikronivå har de bättre förutsättningar med övriga familjemedlemmar, släktingar och vänner som kan hjälpa barnen och familjerna. Att ha släktingar eller vänner som kan hjälpa till innebär en större möjlighet för föräldrarna att hitta ett arbete. Dels har dessa föräldrar ett större nätverk, och dels har de möjlighet att lämna sina yngre barn hos någon för att kunna arbeta under dagtid. Ett nätverk av vänner, släktingar och eventuellt arbetskollaboranter innebär även interaktioner med olika grupper på mikro-och mesonivå vilket kan påverka och inspirera till utveckling. Det kan handla om nya arbetsmöjligheter eller nya personliga tankar och värderingar hos föräldrarna som även kan komma att påverka barnets liv. När föräldrars olika miljöer på mikronivå samspelar med varandra betyder det att även barnets olika närmiljöer har ett samspel som kan leda till nya tankar hos även barnet.

5.1.3 De smugglade barnen

Bland gatubarn finns det barn som lever i tuffa situationer. Socialarbetare 2 berättar om barn som arbetar på återvinningscentraler. Socialarbetaren menade på att dessa barn blir offer för handel och blir smugglade till Iran från Afghanistan och Pakistan. Familjer till dessa barn som för det mesta är pojkar går med på att låta sina barn smugglas till i Iran i utbyte av pengar. Antingen får

familjerna en summa för sitt barn, eller så blir de utlovade en viss summa varje månad av smugglarna uppgav socialarbetaren.

“...det finns absolut barn som har blivit offer för handel; exempelvis någon som har en återvinningscentral i Iran behöver billig personal och har sina kontakter med olika grupper i antingen Afghanistan eller Pakistan, här sker en handel av barn. På grund av politiska och ekonomiska situationer i dessa länder skickar eller säljer familjer sina barn till Iran för att arbeta och skicka pengar till familjer.” - Socialarbetare 2

Khakshour et al. (2015) kom i sin studie fram till att vissa barn blir tagna mot sin vilja och antingen utnyttjades eller så såldes de som billig arbetskraft, vilket socialarbetare 2 kunde bekräfta i sina svar. Detta indikerar på ett osäkert miljö på en makronivå i dessa länder som leder till att barn tvingas arbeta eller säljs för arbete i Iran. Att pojkarna i princip säljs av sina familjer visar på hur barnets miljö på makronivå har påverkat barnets livssituation på mikronivå. Det vill säga att exempelvis politiska och ekonomiska förhållanden i Afghanistan och Pakistan har orsakat fattigdom hos familjer som i sin tur har lett till att en lösning som föräldrar ser är att sälja sina barn som billig arbetskraft. Detta visar hur förhållanden på makronivå kan komma att påverka individen som Bronfenbrenner föreslår.

Till skillnad från andra barn som arbetar och bor med sina familjer, lever dessa barn i farliga miljöer som riskerar barnens hälsa och utveckling. Enligt socialarbetare 2 har dessa pojkar en lång och riskfylld väg till Iran eftersom de smugglas in i landet. Vidare uppgav socialarbetaren att pojkarna har långa arbetstimmar och dessutom bor de på samma ställe som de arbetar på.

“Pojkar smugglas till Tehran i grupper av 10-20 från Afghanistan eller Pakistan. Denna resa innebär ett stort trauma för barnen...de behöver stå ut med kyla, mörker, olika vilda djur på vägen, brist på mat... de arbetar och bor bland skräp...där utsätts de för sexuella övergrepp eller annat våld av äldre pojkar eller män. Ofta jobbar de varje dag kl.

0:7-23:00, och är endast lediga på fredagar efter 16:00, med väldigt låg lön.” -
Socialarbetare 2

Familjerna har befunnit sig i en miljö där den enda vägen till utveckling har varit att sälja sina barn eller låta de utnyttjas i ett annat land. Frågan är i vilken utsträckning denna handling innebär en utveckling för familjen och i vilken utsträckning den också leder till utveckling för barnet. Utifrån Bronfenbrenner går det att anta att fattigdom för dessa familjer är en faktor som har lett till att de blir desperata till att låta sina söner arbeta under tuffa omständigheter. Dock är detta beslut som kommer från barnets föräldrar som en miljömässig faktor på mikronivå, inget beslut som gynnar barnet. Att pojkarna utnyttjas som billig arbetskraft för att på något sätt kunna försörja sina familjer i hemlandet gynnar arbetsgivaren och i sin tur pojkarnas föräldrar.

Socialarbetare 2 tog bl a upp fallet med en 13 årig pojke som hade smugglats till Tehran från Afghanistan och som arbetar på en återvinningscentral utan möjlighet till att gå i skolan. Omständigheterna som finns på dessa centraler är ohållbara, menar socialarbetaren. Bland annat utsätts dessa barn för våld, sexuella utnyttjanden av andra äldre pojkar samt droger. Med tanke på den miljö de lever i tillsammans med förhållandena där, har pojkarna väldigt lätt för att drabbas av olika sjukdomar.

“Pojken har även testats för HIV eftersom flera pojkar på samma återvinningscentral har testat positivt. Detta beror på samlag antingen med samtycke eller genom sexuell övergrepp, men även användning av smutsiga sprutor till droger. Sömnbrist och matbrist drabbar dem...barn som dessa är väldigt utsatta och deras livslängd förkortas väldigt mycket med tanke på den miljön som de befinner sig i, alltså att de alltid är bland skärp. “
- Socialarbetare 2

Det kan hända att andra pojkar kommer till återvinningscentralen som ny arbetskraft, dock har de förmodligen samma förutsättningar som pojkarna som redan befinner sig där. Arbetsplatsen är ett hinder för pojkarnas utveckling i alla avseenden. Olika förhållanden på olika nivåer som nämnt

ovan har haft negativ påverkan på dessa pojkar. Politiska förhållanden har tillsammans med faktorer på mikronivå (läs föräldrar) samverkat och lett till att barnen har hamnat på återvinningscentral. Pojkarna har haft tur att komma i kontakt med socialarbetare som har kunnat erbjuda HIV-test. På så sätt har de kommit i kontakt med ett nätverk på mikronivå som kan komma att hjälpa de i sin utveckling. Socialarbetare och/eller NGO:s blir till en miljömässig faktor som kan ha en positiv påverkan på barnen och hjälpa till i barnens utveckling. Dock är det svårt att säga hur mycket organisationen kan hjälpa dessa barn i och med att de är smugglade till landet, inte har någon familj och dessutom bor i den miljön som de gör.

“Tyvärr har dessa pojkar det jätteilla...det finns inte mycket vi kan göra för dessa barn...vi kan försöka förbättra den situation som de befinner sig i, exempelvis lära de om ett säkrare drogmissbruk så att de inte använder smutsiga sprutor eller om säker sex.” - Socialarbetare 2

Det går inte att dra slutsatsen att NSH som närmiljö leder till långsiktig utveckling för pojkarna. Pojkarna har inga sociala rättigheter på makronivå och enligt respondent 2 har de inte heller något skydd eller inspiration till utveckling i sina närmiljöer. En stor påverkan som pojkarnas närmiljö har på de dagligen är den rådande machokulturen på återvinningscentralerna och som enligt socialarbetare 2 pojkarna lär sig av och återspeglar när det väl finns behov för det. I socialarbetare 2:s utsaga framkom att på dessa centraler lär sig pojkarna om hur de ska skydda sig själva genom våld, och hur de ska tillfresta sig själva vilket också ofta utförs genom våld, exempelvis genom att våldta en annan yngre pojke på återvinningscentralen.

5.1.4 Skolan

Socialarbetare 1, 3 och 4 uppgav i sina utsagor om kulturella värderingar som en orsak till att gatubarn arbetar. Som nämnt ovan hänvisade socialarbetare 1 till att det anses inte vara lämpligt för barn att arbeta i tidig ålder, medan detta är fortfarande ok bland många migranter i Iran. Socialarbetare 4 beskrev denna kulturella värdering i samband med skolan; söner borde börja

arbeta så fort som möjligt än att gå i skolan och döttrar behöver inte utbilda sig eftersom de kommer att gifta sig.

“För många migranter är det en kulturell värdering att söner ska arbeta så fort de blir åtta år istället för att mamman ska arbeta tillsammans med pappan. Även när det gäller döttrar finns denna syn hos vissa att *“varför ska en tjej gå till skolan för länge eftersom det spelar ändå ingen roll, hon kommer snart gifta sig”*, därför jobbar många flickor i väntan på att gifta sig eller så måste de jobba för att kunna försörja sig själva och sin familj” - Socialarbetare 4

Khakshour et al. (2015) föreslår i sin studie att skola för barnen och utbildning av deras föräldrar kan vara bra utgångspunkter i arbete med att minska fattigdomen. Att barn får gå i skolan innebär en positiv närmiljö på mikronivå med möten med klasskamrater, lärare och nya kunskaper med hänvisning till Bronfenbrenner. Detta utgör miljömässiga faktorer som kan komma att påverka barnets utveckling på ett gynnsammare sätt. Dessutom kan utbildning av föräldrar leda till ytterligare positiva miljömässiga faktorer som kan komma att ha en direkt påverkan på barnets utveckling. Dock kan föräldrarnas kulturella värderingar vara ett hinder för migrantbarnens skolgång,

Utifrån socialarbetare 4:s utsaga går det att anta att en sådan kulturell värdering hos föräldrar fungerar som ett hinder för barnets utveckling. Detta gynnar enbart föräldrarna menar socialarbetare 4; dels behöver föräldrarna inte jobba lika mycket och länge, dels behöver dem inte finansiera barnets skolgång. För föräldrarna kan detta innebära en utveckling, men tankesättet överensstämmer inte med Irans normer och värderingar av utveckling enligt socialarbetare 3. Enligt socialarbetare 3 kan NSH ha en betydelsefull uppgift kring barnens skolgång och föräldrarnas värdering gällande att barn ska arbeta.

“Här börjar vårt arbete med föräldrarna ur ett socialpsykologiskt perspektiv...att barn ska arbeta kopplad till kulturella värderingar arbetar vi med genom olika samtal med föräldrarna...vi informerar dem om vilka konsekvenser det kan ha. Det är även viktigt att “empower” speciellt mammor i att de själva kan jobba istället för barnet...mammor får

lära sig olika färdigheter hos oss som de kan använda i syfte att ha inkomst, till exempel olika hantverk som de kan sälja” - Socialarbetare 3

Återigen fungerar organisationen som en närmiljö för både föräldrarna och barnet, som i båda fallen har en direkt påverkan på barn som av kulturella skäl är tvungna att arbeta med hänvisning till citatet ovan. Här finns det en större chans att NSH och föräldrarna som två olika närmiljö för barnet stöttar och kompletterar varandra så att barnet gynnas. Föräldrarnas kontakt med NSH skapar en större sannolikhet för att barnet får möjlighet att gå i skolan, d v s en ytterligare närmiljö som föräldrarna kan stötta och komplettera i syfte av barnets utveckling.

Återkommande i intervjuvaren var att många gatubarn antingen drömmer om att gå till skolan eller är väldigt engagerade i skolan. Att skolan har blivit gratis även för barn till illegala migranter ger de en rättighet som anses vara en faktor på makronivå som kan med stor sannolikhet ha en utvecklande effekt på barnet. Socialarbetare 2 berättade om en pojke på åtta år som bor illegalt i Iran tillsammans med sin pappa. Pojken går till skolan och eftersom skolan har varit på distans på grund av pandemin har han jobbat vid sidan om sin pappa på en möbелverkstad för att kunna tjäna mer pengar. Pojkens pappa har en akademisk utbildning och har jobbat som tjänsteman i Afghanistan, dock accepteras inte hans utbildning i Iran. Trots sin låga ålder och pojkens livssituation gällande arbete är skolan väldigt viktig för honom.

“Pojken brukar ta sig till organisationens lokaler varje dag, han har ungefär 2 timmar lunchrast, han lägger 30 minuter på att ta sig hit, vara här en timme för att repetera sina lektioner med mig och 30 minuter på att åka tillbaka till sitt jobb. När han är hemma på kvällen skickar han sina läxor till mig genom Whatsapp...han gör sina läxor varje dag och jag kan säga att de enda han tänker på är skolan.” - Socialarbetare 2

Detta tyder på att pojkens pappa som är en faktor på mikronivå kan ha en stor påverkan på honom gällande vikten av utbildning, Det kan även antas att utbildning har varit och är en viktig aspekt i pappans liv som nu appliceras på pojken. Utifrån Bronfenbrenner går det att anta att pojkens intresse för skolan har förstärkts i kontakt med organisationen i och med att han varje dag har kontakt med respondenten gällande sina läxor. Vidare betyder detta att två av pojkens

närmiljöer stöttar och kompletterar varandra gällande pojkens utveckling i samband med utbildning. I dessa närmiljöer ingår viktiga miljömässiga faktorer; en pappa tillsammans med sin akademiska utbildning och socialarbetare som har till uppgift att bl a erbjuda läxhjälp. Trots all hinder och svårighet som finns för pojken för att närvara i skolan är detta en utveckling för honom i tidig ålder, som kan leda till att pojken till och med studerar vidare på universitet. Socialarbetare 2 uppgav att vissa barn som har varit i kontakt med organisationen har kunnat studera vidare på universitet, vilket visar på en möjlighet till en viktig utveckling genom att ha NSH som en närmiljö.

5.2 Barnen finns överallt men är osynliga

I respondenternas utsagor pekas det mycket på hur barnen kan komma att bli behandlade i sin vardag. Alla respondenter lyfter upp att det är vanligt att barnen blir ignorerade, speciellt de som arbetar på gatan. Socialarbetare 1 lyfte även upp att dessa barn får inte sina röster hörda och det är knappt några som ser dem heller. Barnen behandlas illa av arbetsgivare som utnyttjar billig arbetskraft, av personer som “äger” korsningar eller av andra personer som går förbi dem under dagen. Vidare menade socialarbetare 1 på att barnen hittar varandra på gatan och blir varandras röster. På gatan blir barnen ofta vänner. Dels tar de hand om varandra, dels hamnar de i bråk med varandra.

“Vissa korsningar “ägs” av en grupp eller en person, och för att barnen ska kunna arbeta där behöver de ha tillåtelse och betala en avgift, om barnen inte ger denna avgift blir de illa behandlade av den ansvarige eller av andra barn på den korsningen.” - Socialarbetare

4

På mikronivå på gatan har barnen möjlighet att finna trygga vänner, samtidigt som det finns en risk för att personer i denna miljö blir deras fiende. Om barnen hittar trygga vänner blir det en faktor med potentiell positiv påverkan på barnet. Att vissa barn skyddar varandra och andra barn behandlar andra illa visar på att det finns olika umgänges grupper eller nätverk på gatan med olika potential till positiv eller negativ utveckling.

I alla intervju svaren framkom att barnen har svårt att lita på NGO:ers eftersom de inte kan skilja mellan polisen, andra myndigheter eller en NGO som vill hjälpa, något som även framkommer i Moradis et al. (2016) studie. Myndigheter såsom polis eller statliga organisationer som omhändertar barn är faktorer som hamnar på makro-och exonivå. Socialarbetare 1 uppgav att dessa omhändertaganden sker ofta inte barnvänligt och sätter en stor psykisk påfrestning på barnen. Vidare menade socialarbetaren på att trots den tuffa situationen som gatubarn kan befinna sig i hemma vill de fortfarande inte bli tagna från sitt hem och sina föräldrar eftersom det är enda trygga platsen som barnen har.

“Barnen blir omhändertagna av olika myndigheter, polis eller barnhem. Barnets säkerhet tas ifrån de genom att de omhändertas med tvång och det innebär stora psykiska påfrestningar för dem. Allt detta bemötande sker inte alltid barnvänligt och detta leder till att det skapas en aggressivitet inom barnen som senare i framtiden visar sig i exempelvis kriminalitet som skadar samhället...barnen är ofta vänner och stöttar varandra, exempelvis varnar de varandra om de ser polis eller andra myndigheter som kommer för att omhänderta dem. “ - Socialarbetare 1

Socialarbetare 3 menade på att illabehandling av gatubarn sker i den miljö där barnen oftast befinner sig i främst gatan, och leder inte enbart till psykiska påfrestningar eller kriminalitet utan även till svårigheten att lita på andra personer eller på organisationer. Socialarbetaren berättade vidare om en 12 årig flicka som hade svårt att lita på socialarbetare på organisationen och uttryckte sig aggressivt. Flickans brist på tillit och aggressiva beteende menar respondenten kan bero på bemötandet hon får av andra människor runt omkring henne; arbetsgivare, människor ute på gatan, föräldra och andra barn.

“Flickan är snäll men jag upplever att hon uttrycker det hon går igenom i form av aggressivitet. Hon är väldigt snabb på att svara otrevligt, men när hon väl litat på en vågar hon vara sig själv. Första gången jag frågade henne vad hon heter sa hon “*det*

angår inte dig". Men nu efter ett tag som hon har lärt känna oss så kan hon enkelt prata med oss om väldigt svåra grejer." - Socialarbetare 3

Flickans beteende kan anses vara ett direkt resultat av olika faktorer i hennes närmiljöer på mikronivå. Dessa faktorer är alltså olika personer som flickan har relation med. I vissa fall är personerna ingen som flickan har direkt relation till, utan är personer med olika sociala roller såsom polis. Utifrån socialarbetarens utsaga går det att dra slutsatsen att dessa personer har varit en faktor med negativ påverkan på henne och skapat en svårighet i flickans utveckling. Med tanke på att flickan har efter ett tag kunnat lita på socialarbetare på NSH går det att säga att dessa socialarbetare är faktorer på mikronivå som har en positiv påverkan på flickan. Med denna tillit har socialarbetarna mer utrymme att hjälpa flickan till utveckling.

I intervjuvären framkom det att barnen kan även bli illa behandlade av sina föräldrar. Det kan tyckas att barn som tvingas till arbete av sina föräldrar redan är illa behandlad av dem som står barnet närmast på mikronivå. Dessutom kan illa behandlingen upplevas vara värre för vissa barn som har föräldrar som utifrån kulturella värderingar tvingar sina barn att arbeta. Socialarbetare 2 beskrev ett barn som deltagit i NSH:s psykologiska enkät. Socialarbetaren menade på att det sättet som barnen blir behandlade av samhället men främst av föräldrarna leder till en negativ påverkan. Bland annat har barnen låg självkänsla vilket kan komma att påverka barnet i andra miljöer som t ex prestationen i skolan, som visar på Bronfenbrenner teori gällande hur barnets olika närmiljöer hänger ihop. Den negativa påverkan på barnen syns på organisationens lokaler,

“Barnen ses och hörs ofta inte, de blir ignorerade av alla ute i samhälle, även av sina föräldrar...pojken hade ingen självkänsla, och när vi ställde frågan “vem älskar dig”, sa han “jag tror inte att någon älskar mig”, detta är ett vanligt svar som vi får av barnen...att inte bli sedd och hörd kan leda till olika beteendekomplex som uttrycks i aggressivitet vilket jag ser hos många av barnen. De finns överallt men det känns som att de är osynliga” - Socialarbetare 2

5.3 Barnens kontakt med organisationen

När de intervjuade socialarbetarna berättade om olika barn uppkom det tre olika sätt som barnen kommer i kontakt med NSH. Socialarbetare 1 och 2 berättade om sin viktigaste arbetsuppgift som är att gå på rundvandringar i Tehran för att upptäcka barn i behov. Utmaningen i detta menar socialarbetare 1 på är att det är svårt att övertala barnen att följa med till organisationens lokaler. Respondenten uppgav vidare att en del av svårigheten är att barnen har svårt att lita på NGO:er som nämnt ovan, och en annan del gäller barnens föräldrar. Även arbetsgivare uppgavs som en svårighet i att hjälpa barnen.

“Det förekommer ofta att föräldrar har svårt att acceptera vår hjälp, på grund av skam och även för att vi blandar in oss i deras livsrutiner gällande att barn jobbar... det kan bli svårt att övertala föräldrarna...de ser barnen som inkomstkälla...förutom familjer som kan visa motstånd brukar arbetsgivare också vara en svårighet... många arbetsgivare är emot att barn lämnar sitt jobb tidigare eller går mitt i dagen till våra lokaler.” - Socialarbetare 1

Trots att det tycks vara en positiv påverkan på barnen att vara i kontakt med organisationen, kan det också innebära problem för dem som gynnas av barnarbete. Det är inte ovanligt att dessa befinner sig i barnets närmiljö, antingen som föräldrar eller arbetsgivare som mister tillgången till en billig arbetskraft. Därför blir föräldrar och arbetsgivare som skapar hinder för barnets utveckling till en faktor som har en potentiell negativ påverkan på barnet och dess utveckling.

Socialarbetare 3 och 4 menade på att det mest enklaste sättet för barnen att komma i kontakt med organisationen är genom någon som de redan känner eller litar på. Detta kan vara en annan gatubarn som redan är i kontakt med organisationen eller en person som har till syfte att hjälpa barnet.

“Fickan blev uppmärksammad av en kvinna som såg henne på väg till sitt jobb varje dag. Kvinnan började prata med flickan och efter tag litade flickan på henne. Kvinnan kontaktade organisationen och sedan pratade hon med flickan och hjälpte henne komma till organisationen.” - Socialarbetare 3

Citaten illustrerar att den enklaste vägen för barnen att få kontakt med NSH är genom personer i sin närmiljö som de redan litar på. Det går att anta att dessa personer är trygga personer i barnets närmiljö som har en direkt och positiv påverkan på barnet. Barnet litar på dessa personer och när barnet kommer i kontakt med organisationen innebär det även en kontakt med ny miljö och nya miljömässiga faktorer som kommer att påverka barnet. Utifrån respondenternas utsagor går det att säga att dessa påverkan är främst positiv påverkan kring utbildning och behov som barnet och barnets familj kan ha. Som nämnt ovan och som den tidigare forskningen också uppmärksammat har många barn svårt att lita på NGO:er som vill hjälpa dem (Moradi et al. 2016), vilket socialarbetarna kunde bekräfta i sina svar. Därför blir en person som barnen litar på en viktig och positiv faktor. Ju fler närmiljöer barnet har kontakt med, desto mer ökar chansen till att barnet möter på olika personer som kan komma att ha en positiv påverkan på barnet och eventuellt hjälpa barnet till utveckling.

5.4 Potentiell positiv och negativ utveckling

Resultatet kunde med utgångspunkt i Bronfenbrenners systemperspektiv visa på olika faktorer på olika nivåer i gatubarns liv som kan komma att påverka dem. Olika förhållanden eller miljömässiga faktorer kan innebära en potentiell negativ eller positiv påverkan till utveckling för barnet. Tabellen nedan är en sammanställning på miljömässiga faktorer på olika nivåer baserad på resultatet.

Miljömässiga faktorer	Mikronivå	Mesonivå	Exonivå	Makronivå
Potentiell positiv utveckling	<ul style="list-style-type: none"> - Skolan - Kontakt med NGO - En person som barnen litar på - Mobiltelefon - Psykoterapeutiska behandlingar - Social nätverk av släkt och familjevänner 	<ul style="list-style-type: none"> - Föräldrar som får kontakt med NGO 	<ul style="list-style-type: none"> - Empowerment av mammor 	<ul style="list-style-type: none"> - Gratis skola för illegala migranter - Rättigheter för iranska gatubarn
Potentiell negativ utveckling	<ul style="list-style-type: none"> - Missbrukande föräldrar - Sjuka föräldrar - Arbetsgivare som förhindrar barn från att närvara i skolan - Bristfälligt boende - Brist på social nätverk 	<ul style="list-style-type: none"> - Föräldrars kontakt med smugglare - Olika närmiljöer som leder till låg självkänsla 	<ul style="list-style-type: none"> - Föräldrarnas arbetslöshet - Ekonomisk press på familjen - Illegal migrant 	<ul style="list-style-type: none"> - Politiska och ekonomiska förutsättningar såsom sanktioner och inflation - Covid-19 - Kriget i Afghanistan - Värdering om att pojkar ska arbeta och flickor ska gifta sig - avsaknad av rättigheter för illegala migranter

6. Avslutande diskussion

6.1 Sammanfattning

I denna studie har gatubarn undersökts utifrån socialarbetarnas uppfattning om deras livssituation, hur de bemöts av övriga medlemmar i samhället samt hur de kan komma i kontakt med NGO:s. Analysen har genomförts med utvecklingsekologi som teoretisk utgångspunkt (Andersson 1968). Nedan besvaras frågeställningarna.

- *Hur kan gatubarns livssituation se ut i Tehran enligt socialarbetares föreställning?*

Det finns många faktorer i gatubarns livsmiljö som enligt socialarbetarna tyder på fattigdom. Dessa faktorer kan delas in i främst miljömässiga faktorer på makro-och mikronivå utifrån Bronfenbrenners utvecklingsekologi. På makronivå finns exempelvis politiska och ekonomiska förhållanden som har lett till fattigdom. Majoriteten av gatubarn är migranter, och många av dem är illegala migranter. Att vara illegal migrant innebär en försämrad livssituation. Även Covid-19 har varit en förstärkande faktor av fattigdom. Som ett resultat av fattigdom i främst Afghanistan eller Pakistan, säljs pojkar till ägare av återvinningscentraler och smugglas till Tehran. Dessa pojkar lever under väldigt bristande förhållanden och det är vanligt med sexuellt utnyttjande av dessa pojkar. Droger och HIV kan vara en del av dessa pojkars vardag. Det går att säga att dessa pojkar är bland gruppen gatubarn som har minst förutsättning och miljömässiga faktorer till utveckling.

På mikronivå är missbrukande, frånvarande eller sjuka föräldrar vanliga. Det går att dra slutsatsen att föräldrarnas situation är en direkt påverkan av miljömässiga faktorer på makronivå, vilket i sin tur har en direkt påverkan på barnen. Det uppges att gatubarn bor på "fattiga och farliga områden i Tehran". Av situationen tvingas barn att arbeta. Som mest synliga befinner de sig på korsningar och trottoarkanter. Vissa barn tvingas arbeta utifrån föräldrarnas kulturella värderingar. Många gatubarn har prioriterat arbete framför skolan.

- *Hur beskriver socialarbetare att gatubarn bemöts av övriga medlemmar i samhället, såsom myndigheter och civila människor och vilka påverkan har det på barnet?*

På mikronivå har barn redan behandlats illa av sina föräldrar eftersom de tvingas vara ute och arbeta. Ute på gatan har de möjlighet att hitta andra vänner i likadana situationer som kan ingå i deras närmiljö. I många fall skyddar barnen varandra. När myndigheter eller polis är ute på gatan, på barnens arbetsplats skyddar barnen varandra och varnar varandra. Myndigheter och polis är miljömässiga faktorer hamnar på exonivå och har till syfte att omhänderta barnen vilket inte sker på ett vänligt sätt. Det händer även att barnen hamnar i bråk med varandra. Även arbetsgivare som utnyttjar en billig arbetskraft kan ha ett dåligt bemötande med barnen. Enligt respondenterna ignoreras många av dessa barn väldigt mycket ute i det offentliga av civila människor.

Hur barnen har blivit bemötta av personer samt myndigheter har en påverkan på hur väl barnen litar på andra personer eller organisationer såsom NSH. Barnen uttrycker en låg självkänsla där de har svårt att tro att någon skulle älska de. Många av barnen uttrycker sig aggressivt och enligt respondenterna kan det leda till kriminella handlingar i framtiden om barnet inte får lämplig behandling. Omhändertagande av barnen leder till en psykisk påfrestning för barnen med tanke på att de flyr från det. Trots sin tuffa situation, är livet som barnen lever deras säkra och trygga punkt tillsammans med eventuellt deras hem och familj.

- *På vilka möjliga sätt kan barn komma i kontakt med NGO:s som har till syfte att förbättra barnens livssituation enligt socialarbetare?*

Socialarbetare på organisationen går på rundvandringar för att identifiera barn, vilket uttrycks som den mest utmanande vägen eftersom barnen har svårt att lita på dem. Barn kommer till organisationen på egen hand efter att ha haft vänner som har varit i kontakt med organisationen. Det förekommer även att barn får kontakt med NSH genom en person som de redan litar på, exempelvis någon som de möter på varje dag ute på gatan.

Detta visar att personer som barnen litar på i sin närmiljö på mikronivå har en stor påverkan på dem, vare sig det är andra barn i likadana situationer eller andra personer som vill hjälpa dem. Denna påverkan är alltså från en miljömässig faktor som leder till en eventuell utveckling för barnen.

Samtidigt kan barn ha föräldrar och/eller arbetsgivare som hinder i att vara i kontakt med NSH. Detta eftersom barnen anses gynna dem; föräldrar behöver inte arbeta lika mycket och arbetsgivare har tillgång till en billig arbetskraft. Om barnen lägger sin tid på organisationen eller skola lägger de mindre tid på arbete, vilket stoppar utveckling ur föräldrars och arbetsgivares perspektiv. Dock finns det utbildningar på organisationen som kan påverka främst föräldrarna i att låta sina barn närvara hos organisationen samt skolan och därigenom låta barnen jobba mindre eller inget alls.

6.2 Slutdiskussion

Gatubarn är ett socialt globalt problem som även vi som framtida socionomer kan komma att stöta på. Det viktigt att ha i åtanke att vi kan möta på barn eller personer som har varit gatubarn, även i Sverige. Därför är det till stor fördel att ha en djupare förståelse av ämnet och hur situationer i barndomen kan komma att uttrycka sig hos individen. Denna studie har varit en stor lärdom för mig och gett mig en inblick i hur gatubarn kan leva. Utifrån egen nyfikenhet hade det varit intressant att på ett djupare plan undersöka vidare den psykiska påverkan som barnens situation har på dem, vilka avvikande beteende uttrycker dem? Vilka tankar och känslor har de om sina föräldrar? För mig hade det även varit intressant att i framtiden undersöka flickors situation närmare med tanke på att pojkar är överrepresenterade.

Som tidigare nämnt anser jag att förståelse av gatubarns livssituation är betydelsefullt. Fenomenet är ett globalt problem och det kan förekomma för svenska socialarbetare att stöta på dessa barn. Att barn flyr från att blir omhändertagna och känner sig trygga i en miljö som anses vara ett hinder för deras utveckling är något som även vi som framtida socialarbetare bör tänka på. När föräldrar till ett barn inte anses vara lämpliga bör man med försiktighet ta beslut och även tänka i ett helhetsperspektiv i vad som leder till att föräldrarna har hamnat i ett läge där de inte anses vara lämpliga. Kan det vara ekonomiska eller strukturella problem i ett samhälle som orsakar detta? Detta är ett tankesätt som kan komma att hjälpa en i sitt arbete med barn som lever under tuffa situationer.

7. Referenslista

7.1 Litteratur

Akram Moradi, Homira Sajjadi, Meroe Vameghi, Seyed Hossein Mohaqeqi Kamal, Gholamreza Ghaedamini Harouni (2016). A Study of Socio-Economic Determinants of Social Trust among Labor Children Referring to NGOs in Tehran. *Social Welfare Quarterly*. Vol 16, No 61. 77-100.

Ali Asghar Saad-abadi, Fatemeh-Sadat Fahri (2020). آسیب شناسی پدیده کودکان کار شهر تهران با رویکرد آسب شناسی (översättning: Identifiering av social utsatthet av fenomenet gatubarn i staden Tehran). *مطالعات جامعه شناختی شهری سال دهم زمستان*. Vol 37, 29-58

Ali Khakshour, Maryam Ajilian Abbasi, Seyed JAVad Sayedi, Masumeh Saeidi, Gholam Hassan Khodae (2015). Child Labour Fact in the Worldwide: A Review Article. *Int J Pediatr*. Vol. 3, 467-473.

Andersson, Bengt-Erik (1986). *Utvecklingsekologi*. Lund: Studentlitteratur

Bronfenbrenner, Urie (1979). *The Ecology of Human Development: experiments by nature and design*. Cambridge, Mass.: Harvard Univ. Press

Bryman, Alan (2018). *Samhällsvetenskapliga metoder*. Tredje upplagan Stockholm: Liber

Eldén, Sara (2020). *Forskningsetik: vägval o samhällsvetenskapliga studier*. Upplaga 1 Lund: Studentlitteratur

Eriksson Zetterquist, Ulla & Ahrne, Göran (2015) Intervjuer I: Ahrne, Göran & Svensson, Peter (red.) *Handbok i kvalitativa metoder*. 2 uppl. Stockholm: Liber

Ghojavand, Ghasem, Ramesh. T. (2013). Street Children's Situation in Tehran (Iran) and

Hyderabad (India) - A Descriptive Study. *International Journal of Research in Health Sciences*. Vol 1, Issue 2. 88-95.

Grundling, Jan, Grundling Irma (2005). The concrete particulars of the everyday realities of street children. *SAGE Publications*. Vol.58 (2): 173–190.

Källström Cater, Åsa (2015). Att intervju barn. I: Ahrne, Göran & Svensson, Peter (red.) *Handbok i kvalitativa metoder*. Malmö: Liber.

M. Kenyon Densley, Donna M. Joss (2000). Street children: Causes, consequences, and innovative treatment approaches. *Work (Reading, Mass.)*15, 217-225.

Svensson, Peter & Ahrne, Göran (2015) Att designa ett kvalitativt forskningsprojekt I: Ahrne, Göran & Svensson, Peter (red.) *Handbok i kvalitativa metoder*.

7.2 Online källor

BBC (2021). *Iran country profile*.

<https://www.bbc.com/news/world-middle-east-14541327>, hämtad 2022-03-30

Ir.Voanews (2021). گزارش‌های رسانه‌ای: تعداد کودکان کار در ایران در یک سال گذشته افزایش یافته است. (översättning: *Medie rapporter: antalet arbetande barn har ökat i Iran under det senaste året.*)

<https://ir.voanews.com/a/iran-working-children/6346663.html>, hämtad 2022-03-30

Made for Minds (2021). دوهزار "کودک کار" تنها در متروی تهران حضور دارند.

(översättning: *två tusen "arbetande barn" enbart i Tehrans tunnelbanor.*)

<https://www.dw.com/fa-ir/دوهزار-کودک-کار-تنها-در-متروی-تهران-حضور-دارند/a-59889433>, hämtad 2022-03-31

Noore Sepid (u.å.). درباره ما (översättning: *Om oss*).

nooresepid.com (نور سپید هدایت), hämtad 2022-03-31

Tehran.Embassy (u.å). *General Information about Tehran.*

<https://tehran.embassy.qa/en/iran/general-information-about-tehran>, hämtad 2022-03-30

Rasanah (2021). *How COVID-19 Increases Poverty in Iran?*

<https://rasanah-iiis.org/english/monitoring-and-translation/reports/how-covid-19-increase-s-poverty-level-in-iran/>, hämtad 2022-03-30

Unicef (2020). *Miljontals barn tvingas bo och arbeta på gatan.*

<https://unicef.se/fakta/barn-som-lever-pa-gatan>, hämtad 2022-03-30

Worldbank (2021). *Islamic Republic of Iran.*

<https://www.worldbank.org/en/country/iran/overview#1>, hämtad 2022-03-30

8. Bilagor

8.1 Bilaga 1

Informationsbrev till organisationerna:

Hej!

Mitt namn är Delaram Azad och jag studerar sjätte terminen på socionomprogrammet på Lunds universitet i Sverige. Jag har som mål att i framtiden jobba med gatubarn i Iran och därför har jag valt att skriva mitt examensarbete om dessa barn. Syftet med uppsatsen är att undersöka och få en förståelse för organisationens arbete och genom det få förståelse för hur gatubarns livssituation kan se ut i Tehran. Jag kontaktar er i syfte av att kunna intervjua personal på er organisation som kan bidra med sin kunskap till uppsatsens syfte.

Intervjuerna sker anonymt och kommer endast användas i syfte av att besvara studiens frågeställningar och efter att arbetet är färdigt och godkänt kommer jag att radera materialet. Min uppsats kommer sedan publiceras på LUP, Lund University Publications. Om personalen som ställer upp för intervju ger sitt medgivande kommer jag att spela in intervjuerna på min mobil. Svaren kommer bara användas i denna studie och kommer att tas bort så fort arbetet är färdigt. Intervjun är frivillig och kan avbrytas när som helst.

Vid frågor får ni gärna kontakta mig på aramazad@live.se.

Tack i förhand.

Delaram Azad

8.2 Bilaga 2

Intervjuguide

Bakgrundsfrågor:

- Är det ok att intervjun spelas in?
- När började du jobba här?
- Hur lärde du känna organisationen?
- Vad har du för arbetsuppgifter på organisationen?
- Hur många barn är just nu i kontakt med organisationen? 200 st

Barnens livssituation:

- Skulle du kunna berätta om ett specifikt fall/barn?
- Hur såg/ser livssituationen ut för barnet när det kommer till familj, boende, skola, hälsa?
- Vilka bakomliggande faktorer har lett till att barnet har omvandlats till ett gatubarn (det finns ett specifikt begrepp för gatubarn på persiska som är en bra kombination av arbetande barn och gatubarn som används på intervjuerna)?
- Hur kom barnet i kontakt med organisationen?
- Vilka behov ser du hos barnet?
- På vilket/vilka sätt kan barnet uttrycka den svåra situationen som han/hon befinner sig i?

- På vilket/vilka utmärkande sätt anser du att barnets beteende skiljer sig från normen hos ett barn i den ålder?
- Har COVID-19 påverkat barnets livssituation på något sätt? Hur?

Organisations arbete:

- Hur har du/organisationen arbetat för att förbättra barnets situation?
- Hur arbetar ni med barnets psykiska hälsa?
- Vilka svårigheter har ni stött på i arbete med barnet? Är det ett återkommande hinder i arbetet med målgruppen?
- Om barnet har sin familj eller föräldrar närvarande, hur arbetar ni med dem?
- Har organisationen möjlighet att tillgodose barnets behov?

Avslutning:

- Finns det något som du vill lägga till innan intervjun avslutas?
- Går det bra att återkomma till dig om jag skulle behöva komplettera något?